

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛЮТОГО 2008 РОКУ ЧИСЛО 8 VOL. CXV FRIDAY, FEBRUARY 22, 2008 No. 8

Президент США відвідав Африку

Президент Танзанії Якая Кіквете вітає Д. Буша. Фото: ББС.

ВАШІНҐТОН. — Президент США Джордж Буш 15 лютого розпочав своє турне на африканський континент. Першою зупинкою в його подорожі п'ятьма країнами став Бенін, де він мав коротку зустріч з президентом цієї держави. Після цього Президент США відлетів до Танзанії.

Головною метою своєї подорожі до Африки Дж. Буш назвав розв'язання конфліктів в африканських державах. Він повідомив, що посилає 18 лютого до Кенії Держсекретаря США Кондолізу Райс, яка має привезти туди його послання про те, що з насильствами настав час покінчити, а також допомогти кенійським провідникам досягти згоди у питанні розподілу владних повноважень.

Дж. Буш також заявив, що його рішення не відсилати американських вояків у суданський реґіон Дарфур базується на рекомендаціях його військових радників. Втім, американський Президент додав, що США продовжуватимуть відігравати важливу ролю у вреґулюванні цього питання.

Спостерігачі зауважують, що турне є радше спробою Дж. Буша звернути увагу на позитивні аспекти його закордонної політики. Він також відвідав Руанду, Ґану та Ліберію.

Поп-співачка Ліберії Джулі Енді співала Дж. Бушеві пісню „Дякую Вам, Дж. Буш. Дякую за демократію. Дякую за рівність перед законом. Дякую за списання боргів". У Ліберії немає людини, яка не любила б Дж. Буша", – співала вона.

З тих пір, як Дж. Буш прийшов до влади, фінансові вкладення США в бідні реґіони Африки зросли втричі. Уряд Дж. Буша виділяє на боротьбу зі СНІДом в Африці понад 6 млрд. дол. річно.

Аналітики вважають, що Америка зацікавлена в розвитку африканського реґіону з багатьох причин. Наприклад, п'ята частина нафти, яка імпортується в США, постачається з Ніґерії. За прогнозами Ради з міжнародних взаємин, до кінця 2010 року кожен п'ятий барель нафти на світовому ринку постачатиметься з Африки.

Президент Дж. Буш під час свого турне країнами Африки закликав Конгрес США подвоїти з 15 до 30 млрд. дол. фінансування ґлобальної програми боротьби з ВІЛ/СНІДом в Африці. На поточний момент на континенті мешкає 22 млн. осіб, заражених вірусом імунодефіциту, а це дві третини усіх ВІЛ-інфікованих у світі.

(Закінчення на стор. 3)

НА ТЕМИ ДНЯ

В. Путін погрожує Україні ракетами

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Датоване днем 15 січня Звернення Президента Віктора Ющенка, прем'єр-міністра Юлії Тимошенко і голови Верховної Ради Арсенія Яценюка (див. „Свободу" з 25 січня, ч. 4) до Генерального секретаря НАТО містило чітку заяву, що Україна зацікавлена у приєднанні до Пляну дій щодо майбутнього членства в НАТО. Це цілком логічне і природне для суверенної Української держави зацікавлення не сподобалося, бач, Москві, яка досі неспроможна усвідомити, що вже не є столицею імперії і не їй вирішувати, яким шляхом у зовнішній політиці піде незалежна Україна. Але знову й знову світ дістає докази, що Росія більше ні на що не здатна, лише на грубу силу і на традиційне жандармське „нє пущать!".

8 лютого, представляючи стратеґію розвитку держави на найближчі 12 років, президент країни Володимир Путін запевнив, що на пляни США розмістити системи протиракетної оборони в Чехії і Польщі Росія відповість відповідним модернізуванням своєї армії та новими видами зброї. Можемо уявити, що Москва боїться Чехії і Польщі? А може, бояться чехи і поляки, пам'ятаючи навалу совєтських танків? Але Москва терпне від страху, що Україна, за прикладом Польщі, врешті-решт піде цим же пронатовським шляхом і, отже, вже буде навіки втраченою для кремлівських мрій про „велику Росію". Тому таке неприховане роздратування і відверту погрозу викликало в президента В. Путіна звернення трьох чільних українців до керівництва НАТО: якщо Україна зробить практичні кроки в напрямі до НАТО, Москва націлить на Україну свої ядерні ракети.

І це не була спонтанна емоційна реакція під час зустрічі В. Путіна і В. Ющенка. Через декілька днів, 14 лютого, В. Путін повторив погрози на адресу України: „Ми будемо змушені перенацілювати наші ракети на об'єкти, які будуть загрожувати нашій національній безпеці". І далі російський провідник дозволив собі представляти „справжню сутуацію" в Україні, де за зближення з НАТО уряд „взяв і підписав папірець", а населення не хоче цього зближення. У звичний для себе спосіб Москва „краще знає", чого хочуть і чого не хочуть українці.

Погрози В. Путіна не залишилися непоміченими. Державний секретар США Кондоліза Райс заявила в комітеті Сенату з закордонної політики: „Ця недружня і, можна сказати, гідна осуду риторика, що лунає з Москви, є неприйнятною... НАТО робитиме все, що вважає за необхідне як Альянс, і Росія не матиме права вета. Ми абсолютно підтримуємо незалежність та суверенітет України та інших країн, які колись були частиною СРСР".

К. Райс висловила певність, що на квітневій зустрічі представників країн-членів Альянсу почуємо недвозначну заяву, що „НАТО є єдиним і потужним Альянсом, який не допустить повернення холодної війни, а значить і можливості для Росії залякувати свої сусідів".

П. Ч.

Влада Косова проголосила незалежність від Сербії

Новий прапор Косова. Фото: Ройтерс.

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – В неділю, 17 лютого, парлямент сербської провінції Косово одностайно ратифікував Декларацію про державну незалежність краю. Хоч цей документ запевняє у відданості незалежного Косова багатоетнічній політиці і ґарантує права сербській меншині, а також визнає принцип міжнародного нагляду, у відповідь уряд Сербії визнав акт проголошення незалежности Косова незаконним і закликав міжнародне співтовариство „скасувати його як такий, що суперечить міжнародному праву".

У другій половині дня 17 лютого відбулося засідання Ради безпеки ООН, на якому Сербія зажадала визнати незаконним рішення Косова про одностороннє проголошення незалежности, однак, хоч сербів у цьому підтримала Росія, яка є членом Ради безпеки, Ґенеральний секретар ООН Бан Кі-Мун відмовився виносити на розгляд це питання, сказавши, що визнання чи невизнання тієї чи іншої держави не належить до повноважень ООН.

Того ж дня в ООН була розповсюджена спільна заява, підписана представниками США, Бельгії, Великобританії, Франції, Італії та Хорватії. Вона запевняє, що „процес, який починається, перебуває в повній відповідності з міжнародним правом, включно з резолюцією Ради безпеки ч. 1244, яка забезпечує рамки для нового постійного статусу Косова". Водночас

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Оприлюднено архіви про УАПЦ

КИЇВ. — Служба безпеки України (СБУ) 19 лютого оприлюднила архівні матеріяли про реабілітованих священиків Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ). Це зфабриковані КДБ кримінальні справи на провідних діячів УАПЦ, ліквідованих радянською владою у 1930-их роках минулого століття. Ці документи передав Київському патріярхатові виконувач обов’язків Голови СБУ Валентин Наливайченко: „До парляменту, до відповідного комітету, будуть відіслані не тільки ці справи, а й документи, які слугуватимуть для подальшої повної реабілітації і Української Автокефальної Православної Церкви, яка діяла в 1921-1930 роках, та інших українських церков, які існували і були фізично знищені каральними органами“. За офіційними даними, 1927 року УАПЦ об’єднувала близько 1,300 громад, що становило 15 відс. від усієї кількости релігійних громад. Лише у 1936 році радянська влада розстріляла 34 єпископи та близько 2,000 священиків УАПЦ. А через рік розстріляли і Митрополита Василя Липківського. (Радіо „Свобода“)

Музиканти закликають не соромитися української мови

КИЇВ. — Не бути байдужими до української мови запропонували 17 лютого дніпропетровцям організатори акції „Зроби подарунок Україні! Переходь на українську“. До цієї ідеї приєдналися вітчизняні музиканти. У турне вони вирушили, аби підтримати національну мову та культуру. Крім концертів, керівники відомих гуртів усім охочим дарували посібники, як подолати мовний бар’єр і не соромитися розмовляти українською. Російськомовним українцям розмовляти рідною мовою заважають не труднощі, а стереотипи. Такого висновку дійшли музиканти, які влаштували турне країною для підтримки української мови. Зі закликами не соромитися рідної мови вони об’їхали вже 10 міст, остання поїздка – до Дніпропетровська. Учасники акції переконані: осторонь цієї проблеми стоїть і держава, бо вона тільки вдає, що стурбована мовним питанням. Чомусь на державному рівні не створено правильних технологій, які б робили рідну мову, культуру популярними і домінуючими в медіяпросторі. Бути небайдужими до рідної мови особливо гучно музиканти закликали своїх ентузіястів на благодійному концерті. І хоча аншлаґу не було, зате цього вечора в залі спілкувалися тільки українською. (УНІАН)

Країни світу вшанують пам’ять жертв Голодомору

КИЇВ. — Вшанування пам’яті жертв Голодомору 1932-1933 років відбудеться у 18 країнах світу, повідомив 15 лютого міністер культури Василь Вовкун. Виступаючи на колеґії Міністерства культури і туризму, міністер назвав ці заходи „важливим напрямом міжнародної співпраці“. Міністер повідомив, що звучатимуть музичні твори, діятиме художньо-документальна виставка, відбудеться наукова конференція, а також низка заходів для забезпечення висвітлення подій Голодомору в місцевих засобах масової інформації (ЗМІ). Крім того, міністер повідомив, що в Україні в кожному обласному центрі буде створено музей Голодомору. У музеях буде представлено матеріяли, підготовлені Інститутом національної пам’яті, а також місцеві матеріяли. Цей рік оголосили роком пам’яті жертв Голодомору 1932-1933 років, який забрав життя, за різними оцінками, від 3 до 10 млн. жителів України. (Радіо „Свобода“)

В. Балога вийшов із Нашої України

КИЇВ. — Голова секретаріяту Президента Віктор Балога 15 лютого оголосив про свій вихід з пропрезидентського Народного союзу „Наша Україна“. В. Балога пояснив свій вихід з партії наміром покласти край спекуляціям щодо його ролі в внутрішньополітичних процесах. Останнім часом частина „Нашої України“ висловлювала незадоволення тісними контактами В. Балоги з верхівкою Партії Реґіонів та зростанням його впливу на рішення, які приймаються Президентом, через що оглядачі застерігали щодо можливого розколу „Нашої України“. В. Балога також був серед ініціяторів створення на базі „Нашої України“-„Народної Самооборони“ єдиної пропрезиденстької політичної сили, чого не підтримували низка партій, котрі є членами НУ-НС. У своїй заяві В. Балога запевнив, що він і надалі гратиме активну ролю у політиці. „Окремо підкреслю: незалежно від обставин моя участь у політичних процесах завжди буде пов’язана з Віктором Ющенком як особистістю, людиною високих принципів і благородних цілей“, – додав у своїй заяві керівник президентського секретаріяту. (ББС)

В. Янукович написав листа до НАТО

КИЇВ. — Провідник Партії Реґіонів Віктор Янукович 14 лютого закликав керівництво НАТО не розглядати питання приєднання України до Пляну дій щодо членства на зустрічі Альянсу в Букарешті. Про це йдеться у листі В. Януковича, надісланому цього ж дня до керівництва НАТО. Лист оприлюднила заступник провідника фракції Партії Реґіонів Ганна Герман. У своєму листі В. Янукович зазначає, що на сьогодні питання щодо НАТО роз’єднує українських громадян. У зв’язку з цим в умовах, що склалися, В. Янукович закликає керівництво НАТО не розглядати питання приєднання України до Пляну дій щодо членства (ПДЧ). Також, за словами Г. Герман, нещодавні соціологічні дослідження продемонстрували, що переважна частина українців виступає проти приєднання України до ПДЧ. Оглядачі у Києві зазначають, що Партія Реґіонів раніше проголосувала у Верховній Раді за закон про основи національної безпеки, який визначає вступ в НАТО як стратегічне завдання держави. Сам В. Янукович підписав в 2006 році Універсал національної єдности, де також погодився на вступ до НАТО за умови проведення референдуму. (ББС)

Евроінтеґрація України піде на користь і Росії

ВАШІНҐТОН. — Вашінґтонські експерти вважають, що незадоволення Москви можливим приєднанням України до пляну дій з набуття членства у НАТО має обмаль підстав. По-перше, мова йде не про вступ України у військовий союз, а всього лише про посилення діялогу. Виконавчий директор компанії „Dutko Global Advisors“ Салі Пейнтер зазначає: „Плян дій – це всього лише процес. Він розпочинає програму, завдяки якій НАТО та Україна можуть працювати разом в процесі діялогу. Він нікого ні до чого не зобов’язує. Це не є запрошенням“. Такої ж думки дотримується і керівник Проєкту перехідних демократій Брюс Джексон: „Напруження виникає, на мою думку, через нерозуміння, що таке Плян дій з набуття членства у НАТО. Це – не ґарантія участи. Це – процес забезпечення країн достатнім набором навичок, аби вони були готові стати членами в майбутньому“. По-друге, Росія сама рухається у напрямку Заходу, поглиблюючи співпрацю з міжнародними структурами, – каже професор університету ім. Джорджа Вашінґтона Тарас Кузьо: „Росія хоче бути частиною Заходу, хоче бути членом СОТ. Хоче розвинути близькі стосунки з НАТО через раду Росія-НАТО“. Б. Джексон зазначає: „Росії важко заперечувати налагодження кращих взаємин між Україною та Европою, коли Росія сама намагається зблизитися з Европою“. Б. Джексон, як і інші західні експерти, переконаний, що більша інтеґрація України в европейські структури піде Росії тільки на користь. На думку Т. Кузя, російський президент, роблячи войовничі заяви, намагається балянсувати між об’єктивною потребою Росії в Заході та націоналістично налаштованим населенням вдома: „Більшість росіян все ще в опитуваннях кажуть, що вони не вірять, що українці – окрема нація. Напруження завжди матиме місце, але воно буде зменшуватися“. С. Пейнтер, яка безпосередньо працювала з урядами Чехії, Латвії та Болгарії під час вступу цих країн до НАТО, каже, що шлях, який відкривається перед Україною, є складним, але реальним для подолання: „Всі країни мали свої виклики. Країни Балтії мають російську меншину. Інші країни успадкували Голокост. Я не бачу більших викликів для України, ніж були в інших державах. Кожна країна важко працювала в процесі Пляну дій щодо набуття членства у НАТО“. („Голос Америки“)

Опитування: чи потрібна Україні ядерна зброя?

КИЇВ. — Майже половина українців проти відновлення Україною статусу ядерної держави. Про це свідчать висліди дослідження, які представив директор Київського інституту проблем управління ім. Горшеніна Кость Бондаренко. Зокрема проти відновлення ядерного статусу виступають 49.7 відс. Натомість 31.2 відс – вважає, що варто відновити ядерний статус. Не змогли відповісти – 19 відс. опитуваних. При цьому 46 відс. вважає, що керівництво України правильно вчинило, коли відмовилося від ядерної зброї в 1993 році. Неправильно – 36.3 відс., інше – 1.3 відс., важко відповісти – 16.4 відс. Опитування проводилось з 7 по 18 лютого 2008 року у 129 населених пунктах України. Всього, згідно з маршрутною вибіркою, з урахуванням основних соціяльно-демографічних характеристик населення України, було опитано 2,007 осіб, які репрезентують доросле населення України віком від 18 років. (УНІАН)

Українці – жертви торгівлі людьми

ВІДЕНЬ, Австрія. — У Відні 14 лютого розпочалася міжнародна конференція з питань боротьби з торгівлею людьми. У конференції, організованій ООН, беруть участь представники владних структур та неурядових організацій, експерти, а також жертви торгівлі людьми. Всього тут представлені 116 країн. Учасники конференції закликають до більшої відкритости щодо жертв торгівлі людьми, а також бойкотування підозрілих видів діяльности, за якими ховаються злочинці. За даними ООН, у світі жертвами торгівлі людьми стають щорічно два з половиною млн. осіб. За роки незалежности близько 100 тис. українців стали жертвами торгівлі людьми, повідомили у Центрі новин ООН з посиланням на дані Міжнародної організації з міґрації (МОМ). Українців нелеґально переправляють переважно до Росії, Туреччини і Польщі й продають як дешеву робочу силу. Напередодні конференції МОМ підписала з однією з провідних компаній на ринку нафтопродуктів в Україні „Галнафтогаз“ Меморандум про співпрацю в запобіганні торгівлі людьми і нелеґальній міґрації. Компанія вже бере активну участь у вирішенні цієї гострої проблеми. На своїх бензинових станціях у ряді районів західніх областей України вона виставляє щити з телефонами гарячих ліній МОМ для людей, які стали жертвами торговців живим товаром, або тих, у кого з’явилося бажання виїхати за кордон у пошуках заробітку і кращого життя. (Радіо „Свобода“, „День“)

В Україні опрацьовують біографії „100 видатних пластунів“

ЛЬВІВ. — Цими днями у львівському Центрі творчости дітей та юнацтва Галичини відбувся традиційний Фестиваль пластової творчости „День пластуна“. Серед відомих пластунів є такі імена, як Тарас Чупринка, Степан Бандера, Віктор Ющенко, Лев Захарчишин. У цьому фестивалі взяли участь 50 команд зі західної, центральної України, а також Харківської та Донецької областей. „Під час фестивалю відбулися театральний, фото- і кіноконкурси. Ми хочемо висвітлити життя та діяльність видатних українців. Серед відомих пластунів є такі імена, як Тарас Чупринка, Степан Бандера, Віктор Ющенко, Лев Захарчишин“, – повідомив голова оргкомітету Фестивалю Олександер Поляков. Навесні 2009 року, зауважив він, відібрані всеукраїнським інтернет-голосуванням біографії пластунів вийдуть окремою книжкою. У торішньому фестивалі взяло участь 1,200 пластунів.(„День“)

Два Віктори й одна Юлія

Валерій Костюкевич

Найгірше, що може зробити для України голова Секретаріяту Президента (СП) Віктор Балога – це розвалити нинішню правлячу коаліцію. Найгірше, що може зробити для країни чинний глава держави Віктор Ющенко – це продовжувати заважати главі уряду Юлії Тимошенко працювати і намагатися публічно її дискредитувати.

Кампанія проти прем'єра з боку тих, хто за розумною політичною логікою мав би їй допомагати, вже перейшла межу пристойности. У цьому багато аналітиків вбачають, з одного боку, бажання показати, „хто в домі господар", і послабити прем'єра як конкурента на майбутніх президентських виборах, з іншого — роботу в напрямі створення нового формату коаліції за участи Партії Реґіонів.

Щодо першого, то відома закономірність — чим більше непопулярний очільник влади когось сварить (зараз не чути тверджень і не подається соціологічних даних, які б свідчили про перевагу або хоча б про достатню популярність В. Ющенка), тим вищі оцінки в того, проти кого спрямоване його невдоволення, і тим швидше зменшується симпатії до самого високопоставленого критика. Уже зараз навіть від донедавна палких прихильників чинного Президента можна почути вельми різкі вислови на його адресу за нападки на Ю. Тимошенко. Отже, можна стверджувати, що керівництво СП де-факто працює на зниження популярности глави держави і одночасно на підвищення авторитету Ю. Тимошенко. Але якщо В. Ющенко хоче бути послідовним як демократичний провідник, він має показати, що готовий боротися за обрання на другий термін в чесному змаганні за виборця, а не шляхом інтриґ.

Не секрет, що намагання „реґіоналів" повернутися у владу є чи не головною причиною блькування діяльности парламенту. Водночас їхній протест проти „листа трьох" щодо бажання України приєднатися до Пляну дій щодо членства в НАТО, висунутий в якості головного мотиву зриву роботи парламенту, повністю синхронізується з різкими заявами російського керівництва, в яких неґативно оцінюється можливість вступу нашої країни до Північноатлантичного альянсу. І з погрозами, які лунають звідти ж з цього приводу. Тобто є підстави стверджувати, що у наших політичних колізіях, крім внутрішніх причин, як і раніше, потужно присутній зовнішній чинник.

Про зацікавленість Україною з боку провідних світових говорять усі аналітики, але, як правило, домінує думка про рівнозначність тут інтересів США і Росії. І майже ніхто не говорить про очевидне — з огляду на територіяльну близькість, економічні, військові та інші чинники наша країна перебуває в зоні найважливіших геостратегічних інтересів саме Росії. Для Америки ми не є критично важливим реґіоном. За доказами далеко ходити не треба — досить порівняти кількість, зміст і тон заяв щодо тих чи інших подій в Україні, які походять від офіційних осіб Росії та США, кількість компаній цих країн, що діють на нашому ринку або мають значну комерційну та іншу власність, а ще реальні кроки стосовно нас в економічній, політичній, культурній, інформаційній та деяких інших сферах.

Росія відверто втручається в наші внутрішні справи. Тому сподівання на те, що ця країна більше не намагатиметься потужно впливати на політичний процес в Україні, а відтак не стане підтримувати ту партію чи бльок, які найбільше відповідатимуть її інтересам, є, м'яко кажучи, недалекоглядною позицією. Особливо у світлі претензій Росії на все більшу ролю і навіть шантаж у міжнародних справах. Тим більше ми повинні зважати на це, якщо хочемо зберегти демократію в нашій країні та гідність України. Навіть якщо в оптимістичних тонах говорити про результати візити до Росії В. Ющенка.

Отже, це необґрунтована теза – нібито Віктор Янукович вже змирився з тим, що не зможе бути першим (чи в ролі президента України, чи прем'єр-міністра). І що з огляду на це на майбутніх президентських виборах (відбудуться вони передчасно чи у визначений Конституцією термін) головними конкурентами будуть В. Ющенко та Ю. Тимошенко. До речі, цю тезу нещодавно озвучив у нашій газеті відомий політолог Вадим Карасьов.

Але зовсім неймовірною виглядає можливість, що на когось діячів з „помаранчевими" коренями поставить Росія, для якої покищо нема кращого кандидата, ніж голова Партії Реґіонів. Тим більше, що за ним на даний час стоїть майже третина українських виборців. Тому уявити, що він відмовиться від участи в президентських перегонах, дуже тяжко, хібащо йому завадить якийсь екстраординарний чинник. Бльокування парляменту якраз свідчить про спробу реваншу, хоча б часткового.

При участі в цих виборах всіх трьох названих осіб шанси на проходження В. Ющенка у друге коло виглядають вельми проблематичними. І саме ця обставина, а не доля країни, не дає, судячи з усього, спокою його оточенню. Ні В. Балога, ні його однодумці або ідеологи створення широкої коаліції не враховують очевидної суспільної закономірности чи свідомо намагаються її іґнорувати — вибори навіть в Україні виграють, насамперед, за рахунок популярности того чи іншого кандидата чи політичної сили, а маніпулятивні політтехнології дають додатково максимум 20 відс. голосів. Про це свідчать результати майже всіх попередніх виборчих кампаній, що, попри всі суперечки навколо них, віддзеркалювали реальну картину електоральних симпатій. Підприємницькі еліти можуть забезпечити фінансові й матеріяльні ресурси для підтримки того чи іншого політика або якоїсь партії чи бльоку, але в кінцевому підсумку долю виборів вирішують не вони, а громадяни, які мають певні уподобання і відповідно голосують.

Про нерозуміння законів функціонування цивілізованого суспільства свідчать також тези В. Балоги, висловлені в нашій газеті, про те, що демократія в нас вже є, а отже, необхідно посилити державу і позбавити партії впливу на державну політику.

По-перше, у нас більш ніж достатньо роботи з розвитку демократичних засад, по-друге, зміцнення держави є гаслом, яким, зазвичай, прикривають посилення влади якоїсь вузької групи і пов'язаних з нею чиновників, і це типове антидемократичне гасло, яким особливо часто користуються в нинішній Росії, по-третє, у країнах Европейського співтовариства, США, Канаді, Японії саме партії є головними провідниками інтересів тих чи інших великих груп населення і ці країни є сильними саме за рахунок розвитку громадянського суспільства.

А відлік серйозного посилення впливу партій у нашій країні слід почати з 2006 року, коли вперше вибори до парляменту і більшости органів місцевого самоврядування відбулись на чисто пропорційній основі. Тобто ця система в Україні ще не встигла пройти поважної школи. Отже, її можна удосконалювати через одну-дві каденції, але не відкидати.

„День", ч. 31, 20 лютого, передрук з деякими скороченнями.

Влада Косова ...

(Закінчення зі стор. 1)

автори заяви застерігають, що статус Косова зумовлений „унікальним збігом обставин" і не може стати прецедентом у світовій практиці. Заява також запевняє, що Европейський союз і НАТО беруть на себе відповідальність за безпеку в Косові.

У понеділок, 18 лютого, Америка офіційно визнала відокремлення Косова від Сербії. В заяві Державного секретаря Кондолізи Райс з цього приводу говориться: „США формально визнали Косово як суверенну і незалежну державу. Ми вітаємо народ Косова з цією історичною подією".

У понеділок незалежність новопроголошеної держави Косово також визнали Франція і Великобританія, а відтак – переважна більшість країн-членів Европейського союзу. З 27 членів ЕС лише Греція, Еспанія, Кіпр, Болгарія, Румунія і Словаччина виступили проти відірвання Косова від Сербії.

Рішучий протест проти самопроголошення незалежности Косова оприлюднила російська Державна дума. В документі московські законодавці стверджують, що самочинний крок косовської влади „порушує принцип територіяльної цілісности держав", і що визнання незалежного статусу Косова „створює всі передумови для вибудування нового формату взаємин Росії з невизнаними державами на пострадянському просторі".

„Дії влади Косова можуть спричинити серйозні неґативні наслідки, загрожувати мирові і стабільности на Балканах, а також формуванню багатонаціонального суспільства в самому краї", – говориться в заяві Міністерства закордонних справ Китаю. Пекін також підвав гострій критиці владу Тайваню, котра повідомила, що визнає незалежність Косова. „Тайван – це частина Китаю, яка не має жодних повноважень визнавати чи не визнавати незалежність Косова", – підкреслюється в заяві дипломатичного відомства Китаю.

У вівторок, 19 лютого, Сербія відкликала своїх послів з США, Франції і Туреччини. Під час виступу в парляменті сербський прем'єр-міністер Воїслав Коштуниця підкреслив, що „це перший захід уряду, котрий діятиме щодо всіх країн, котрі визнають одностороннє проголошення незалежности Косова".

Пару днів перед тим, 15 лютого, складаючи в парляменті присягу керівника держави після переобрання на нову каденцію, президент Сербії Борис Тадіч, політик прозахідньої орієнтації, поклявся докласти всіх зусиль заради збереження суверенітету і цілісности Сербії, включно з Косово як її невід'ємною частиною.

Також 19 лютого Косово відвідав Верховний представник Европейського союзу з питань спільної зовнішньої та безпекової політики ЕС Гав'єр Солана. Він зустрівся з президентом Косова Фатміром Сейду та прем'єр-міністром Гашимом Тачі.

Тим часом провідники сербської меншини в Косові заявили, що не мають наміру виконувати декларацію про незалежність краю від Сербії і створять власний парлямент, який керуватиметься сербськими законами. Вибори до цього парляменту нібито мають відбутися 11 травня, в день виборів до місцевих влад в усій Сербії.

Загальна ситуація в Сербії залишається складною, напруженою і небезпечною саме через створення прецеденту. Це розуміють навіть ті країни, котрі підтримали незалежність Косова. Наприклад, президент Чехії Вацлав Клаус вже висловив побоювання, що одностороннє проголошення незалежности Косова може викликати „ефект доміно", спровокувавши зростання сепаратистських настроїв в інших державах світу.

УНІАН, ББС, Радіо „Свобода"

Президент США...

(Закінчення зі стор. 1)

Популярність Президента Дж. Буша в США ледь перевищує 30 відс., проте в Африці його портрети можна знайти всюди – від рекламних щитів до жіночих суконь. І ось чому. Ініційована Президентом Дж. Бушем ґльобальна програма боротьби зі СНІДом витратила за останні п'ять років понад 15 млрд. дол. на цьому континенті.

Сам Президент Дж. Буш зазначив: „Ми допомогли боротися з пандемією, що могла дослівно знищити ціле покоління африканців". Навіть критики не можуть заперечувати успіх програми в Африці. В Танзанії, де 7 відс. населення інфіковане ВІЛом, програма врятувала життя тисячам осіб. Ще три роки тому багато лікарень, не маючи дорогих антиретровірусних препаратів, відсилали хворих помирати додому. Тепер завдяки фінансуванню медзаклади допомагають усім пацієнтам, які приходять за допомогою.

Усе ж боротьба з пандемією ВІЛ/СНІДу далеко незавершена. Хвороба продовжує руйнувати сім'ї і калічити дітей. Працівниця міжнародної програми допомоги Емі Канінґем каже: „П'ять років тому мало хто на цьому континенті отримував допомогу. Тепер вдалося загасити першочерговий вогонь, але це не означає, що полум'я не продовжує палати". І тим не менше, поступ у боротьбі з недугою на континенті важко заперечити. Як свідчать висліди опитування, проведеного дослідницькою компанією „Pew Research Center", Америка надзвичайно популярна на африканському континенті.

„Голос Америки", ББС, „Кореспондент"

АМЕРИКА І СВІТ

Фідель Кастро відходить

ГАВАНА, Куба. — Фідель Кастро відходить з посад президента та головнокомандувача військ Куби після майже 50 років при владі. Він оприлюднив таку заяву в інтернетній версії офіційної державної газети „Ґранма". Він сказав, що не зможе бути президентом ще один термін через проблеми зі здоров'ям. Ф. Кастро, якому зараз 81 рік, передав керівництво своєму братові Раулеві після того, як переніс операцію на кишечнику в липні 2006 року. Його відхід став завершенням історичної доби. Він прийшов до влади у 1959 році після тріюмфу Кубинської революції, прийняв марксизм-ленінізм і не піддавався тискові Сполучених Штатів, які запровадили бльокаду Куби ще з початку 1960-их років. Президент Джордж Буш, реаґуючи на вище подане повідомлення підкреслив свою упевненість, що відхід від влади кубинського провідника останніх 50 років свідчить про початок демократичних змін у цій країні. „Я впевнений, що після відмови від влади Ф. Кастро на Кубі повинен розпочатися перехід до демократії", – сказав Дж. Буш під час перебування в Руанді. (ББС)

Б. Обама переміг у двох праймеріз у США

ВАШІНҐТОН. — Сенатор Барак Обама 19 лютого переміг на останніх номініційних виборах Демократичної партії у Сполучених Штатах. Його перемоги у Висконсині та на Гаваях – це дев'ята і десята перемоги поспіль над його єдиним серйозним суперником, сенатором Гіларі Клінтон. Б. Обама залучився підтримкою у Висконсині навіть серед груп, які переважно підтримують Г. Клінтон, в тому числі жінок. Тепер, щоб утримати чи посилити свої позиції, їй необхідно здобувати важливі перемоги на наступних номінаційних виборах за два тижні в Тексасі та Огайо. Серед республіканців Джон МакКейн здобув легкі перемоги у Висконсині та Вашінґтоні. (ББС)

На парламентських виборах Пакистану перемогла опозиція

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — У Пакистані у відносному спокої 18 лютого відбулися парляментські вибори, у яких окреслилася чітка перемога опозиції. Партії колишнього прем'єра Наваза Шаріфа та убитої в грудні опозиційної провідниці, екс-прем'єра Беназір Бгуто набрали разом майже 70 відс. голосів. Президент Пакистану Первез Мушараф заявив, що готовий до співпраці з будь-яким новим прем'єром, незалежно від його партійної належности. Він також заявив, що не має жодних плянів резиґнувати попри переконливу перемогу опозиційних партій на виборах. П. Мушараф сказав, що необхідно рухатись далі і допомогти створити стабільний демократичний уряд в Пакистані. Його рішення опублікували у той час, як дві головні опозиційні партії сказали, що мають намір зформувати коаліцію. Провідник Народної Партії Пакистану Асіф Зардарі сказав, що намагатиметься сформувати коаліцію без прихильників президента. А провідник Мусульманської Ліґи Наваз Шаріф закликав П. Мушарафа піти у відставку. („Німецька хвиля", ББС)

Дж. Буш старший офіційно підтримав кандидатуру Дж. МакКейна

ВАШІНҐТОН. — Батько чинного Президента США, Джордж Буш старший, 18 лютого офіційно підтримав кандидатуру сенатора Джона МакКейна як кандидата на право представляти Республіканську партію на виборах президента США у листопаді цього року. Колишній президент заявив, що Дж. МакКейн підходить на ролю наступного президента більше ніж будь-хто. Сенатор назвав підтримку Дж. Буша старшого честью для нього і зазначив, що вона допоможе об'єднати Республіканську партію. Оголошення відбулось під час політичного віча у Гюстоні, штат Тексас. Дж. МакКейн впевнено веде перед у змаганні за право представляти республіканців на виборах. Минулого тижня колишній конкурент Міт Ромні, який вибув з перегонів, віддав свою підтримку саме Дж. МакКейну. („Голос Америки")

Росія звинуватила Британську раду у шпигунстві

МОСКВА. — Імовірний наступник президента Володимира Путіна Дмитрій Медвєдєв припустив, що Британська Рада може бути прикриттям для британських розвідувальних служб. Д. Медвєдєв 18 лютого сказав, що окрім соціяльної та освітньої функцій, такі організації, як Британська Рада, мають інші, не оприлюднені публічно завдання, такі як збір розвідувальної інформації. Речниця Ради, яка є культурним органом британського уряду, категорично відкинула коментарі Д. Медвєдєва. Минулого місяця Британська Рада закрила свої представництва у двох російських містах після того, як влада заявила, що ті діють всупереч законові. (ББС)

В. Клавс знову став президентом Чехії

ПРАГА, Чехія. — Президентом Чехії переобрано чинного главу держави Вацлава Клавса, повідомив 16 лютого голова нижньої палати чеського парляменту Мирослав Влчек. За офіційними даними рахункової комісії, за В. Клавса проголосував 141 парламентарій. Відповідно до чинного в Чехії законодавства, президент країни обирається на спільному засіданні обох палат парляменту – Палати депутатів (нижня палата, 200 депутатів) і Сенату (верхня палата, 81 сенатор). Відповідно до конституції країни, президент Чехії обраний на п'ять років. Боротьба за посаду глави держави цього року супроводжувалася незвичною для Чехії серією взаємних звинувачень у маніпулюванні, корупції і різних формах тиску на парляментаріїв. Перший раз колишній прем'єр-міністр Чехії і почесний голова правлячої Громадської демократичної партії (ГДП) В. Клавс був обраний президентом країни 28 лютого 2003 року. В. Клавс – професор, автор чеських економічних реформ. Народився в Празі 19 червня 1941 року. Вищу освіту глава держави здобув у Празі, потім вчився в Італії і в США. У велику політику прийшов у листопаді 1989 року. У грудні 1989 року він став міністром фінансів федерального уряду Чехословаччини, восени 1990-го – провідником Громадського форуму. У квітні 1991 року заснував ГДП і став її першим головою. У 1992 році після перемоги своєї партії на виборах В. Клавс стає прем'єр-міністром. З 1998 року – голова нижньої палати парляменту. („Кореспондент")

Суд США визнав загибель С. Фосета

ВАШІНҐТОН. — В США суд 16 лютого офіційно визнав факт смерти знаменитого американського мандрівника і мільйонера Стіва Фосета, зниклого безвісти п'ять місяців тому. Він безслідно зник 3 вересня минулого року, коли летів на одномоторному літаку над пустелею Невади. Подорож мала тривати лише три години, тому С. Фосет не залишив маршруту лету. Рятувальники неодноразово шукали С. Фосета з повітря, як в Неваді, так і в сусідній Каліфорнії, проте не виявили ні його, ні його літака. Дружина зниклого американського мандрівника Пеґі Фосет просила офіційно визнати факт його смерти 27 листопада минулого року . Доказів того, що С. Фосета немає серед живих „більш ніж достатньо", заявив суддя. С. Фосет закінчив університет в Мізурі за фахом „бізнес-адміністрація". Він торгував акціями на біржі в Чикаґо, а пізніше заснував фінансову компанію „Marathon Securities", яка принесла йому мільйонні прибутки. На рахунку С. Фосета – понад 100 світових рекордів у сфері авіяції та повітроплавання. У березні 2005 року він першим зробив одиночний безпосадочний кругосвітній переліт на літаку. („Кореспондент")

У 2007 році в світі загинули понад 100 журналістів

БЕРЛІН. — Такої поганої ситуації зі свободою слова та думки, як у 2007 році, не спостерігалося щонайменше 10 років. Про це йдеться у звіті міжнародної правозахисної організації „Репортери без кордонів" за минулий рік, оприлюдненому 12 лютого в Берліні. Президент „Репортерів без кордонів" Робер Менар висунув особливі звинувачення на адресу Заходу, який продемонстрував „неспроможність та нещирість". За даними „Репортерів без кордонів", торік під час виконання своїх обов'язків в світі загинули 86 журналістів та 20 медія-асистентів – це сумний показник понад 10 останніх років. У 2008 році ускладнення чекають на журналістів тих країн, де відбуватимуться вибори, а саме – Пакистан, Іран, Зімбабве та Росію, – попереджають правозахисники. („Німецька хвиля")

Смерть грузинського олігарха – природна

ЛОНДОН. — 14 лютого у Лондоні було оприлюднено висліди розтину тіла грузинського опозиціонера Бадрі Патаркацишвілі, який раптово помер у своєму британському помешканні 12 лютого ввечері. Поліція повідомляє, що розтин вказує на те, що смерть 52-річного мільярдера і нещодавнього кандидата у президенти Грузії сталася з природних причин, швидше за все – від серцевого нападу. Сам Б. Патаркацишвілі, якого офіційний Тбілісі звинувачував у спробі організації державного заколоту, неодноразово говорив, що його прагнуть вбити, але його речник припустив, що причиною смерти був інфаркт. 52-річний підприємець очолював антипрезидентські протести у Грузії у листопаді минулого року. Б. Патаркацишвілі переїхав до Великої Британії – по тому, як грузинська влада звинуватила його у змові з метою повалення президента Михайла Саакашвілі і видала наказ на його арешт. (ББС)

Австралія вибачилася перед абориґенами

КАНБЕРА, Австралія. — Новий прем'єр-міністер Австралії Кевін Рад на історичному засіданні парляменту в Канбері офіційно вибачився перед австралійськими абориґенами за заподіяні їм кривди впродовж двох століть білого правління. Сесія парляменту нового лейбористського уряду Австралії вперше в історії країни відкрилася традиційним привітанням на адресу вождів громад абориґенів. К. Рад обіцяв вибачитися перед абориґенами під час виборчої кампанії. Він сказав, що в минулому політика австралійських урядів викликала багато болю і страждань. Прем'єр-міністер окремо вибачився за явище, яке називають „украденими поколіннями" – коли десятки тисяч дітей абориґенів силоміць забирали в батьків і віддавали на виховання білим родинам або державі. Понад 10 років колишній австралійський прем'єр-міністер Джон Говард відмовлявся вибачитися перед представниками „вкрадених поколінь". Він казав, що таке вибачення зміцнить комплекс жертви. Його наступник на посаді К. Рад вирішив почати працю нового парляменту з довгожданого слова – „вибачте". "За біль, страждання і кривду цих вкрадених поколінь, їхніх нащадків і їхніх покинутих родин, ми просимо вибачення". Вкрадені покоління були жертвами урядової політики, яка тривала до кінця 1960-их років, коли багато тисяч дітей абориґенів силою відлучали від їхніх батьків. Та політика запроваджувалася з метою виховати абориґенів у дусі европейських цінностей і з часом змінити їхній колір. Вибачення австралійського уряду не супроводжується жодними грошовими відшкодуваннями. Це викликало скарги громад абориґенів на те, що це „дешеве" вибачення. Але для багатьох корінних австралійців це вибачення стало символічним жестом величезної ваги. Вони сподіваються на початок нової доби – доби визнання і примирення. (ББС)

До 70-ліття смерти полковника Євгена Коновальця

23 травня 1938 року у Роттердамі від рук більшовицького агента Павла Судоплатова загинув командир Корпусу Січових Стрільців, комендант Української Військової Організації та засновник і перший голова Проводу Організації Українських Націоналістів полковник Євген Коновалець.

Вшановуючи пам'ять Є. Коновальця в 70-ту річницю смерти, ми маємо пам'ятати його винятковий внесок у майбутнє українського народу і відзначати не як „ще одного героя нашого народу", а як особистість, яка заслужила найвищих почестей, чиє життя і дії нерозривно вплелись у контекст сучасної української історії. Ми не повинні забувати ролю Є. Коновальця у національно-визвольному русі України початку та середини XX ст. Його діяльність стала ланцюжком, який ідейно пов'язав визвольні змагання довкола Актів 22 січня і 1 листопада 1918-1919 років з героїчною боротьбою УВО, ОУН і УПА, що пізніше вилилось у таборові страйки, рух шістдесятників та сімдесятників та призвело до проголошення 24 серпня 1991 року незалежної Української держави.

Минулорічне відзначення 100-річчя Головного командира УПА Романа Шухевича та 65-річчя УПА може бути прикладом для нас. Україна через Президента, Прем'єр-міністра та Верховну Раду має врешті-решт здати іспит зрілости нації. До цього тільки частково належать укази про посмертне вшанування, відзначення пам'ятних річниць та якнайменше – початок серйозних дій щодо встановлення Пантеону героїв нашого народу в Києві, в якому мусить бути місце і для св. п. Є. Коновальця.

У 2008 році Є. Коновалець та його доба повинні стати темою наукових та політичних конференцій і форумів, а також освітньо-виховних заходів для шкіл та молодечих організацій в Україні та діяспорі. До освітніх програм слід зокрема долучити героїчну декаду УВО, у тому числі й ролю визначних постатей цього періоду. Так, вшанування Ольги Басараб доручаємо Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, її складовим та всім українським жіночим організаціям в Україні й діяспорі. Не менш важливо включити до вивчення і боротьбу ОУН та Голодомор. Також слід звернути увагу на міжнародний бандитизм совєтських спецслужб у виконанні атентанту та на викриття наступництва і ролі російських спецслужб сьогодні в Україні та за її межами.

Отож, віддаючи належне історії боротьби нашого народу за незалежну Українську державу, нашим обов'язком є відповідно вшанувати і її великого патріота і борця, талановитого провідника українських націоналістів, Полковника Є. Коновальця, чиє життєве кредо співзвучне з відомими рядками першої точки Декалогу українських націоналістів: „Здобудеш Українську державу або згинеш в боротьбі за неї".

За Світовий Конґрес Українців:
Аскольд Лозинський,
президент
Віктор Педенко,
генеральний секретар.

Всеукраїнський семінар молодіжних організацій

СУМИ. – 8-10 лютого в цьому обласному центрі відбувся Всеукраїнський семінар патріотичних молодіжних та дитячих громадських організацій „Виховний потенціал нації", метою якого були розгляд проблеми патріотичного виховання молоді та налагодження ефективної співпраці молодіжних громадських організацій та органів влади. Семінар зібрав понад 70 активістів, які представляли 17 громадських організацій, серед них – „Молода пора", СУМ, Пласт та інші. Було представлено 15 реґіонів України.

На прес-конференції журналісти мали можливість спілкувались з представником Центру національного відродження ім. Степана Бандери Віктором Рогом та головою Молодіжного націоналістичного конґресу Ярославом Іляшем.

В ході форуму було передано до бібліотек области твори історичного характеру, що окреслюють події національно-визвольних змагань українського народу впродовж його вікової історії. Я. Іляш висловив подяку народному депутатові України Андрієві Парубієві і директорові Інституту національного державознавства Михайлові Ратушному за допомогу у проведенні форуму та передання декількох тисяч примірників патріотичної літератури до навчальних закладів та бібліотек области.

Другий день семінару був присвячений роботі учасників у секціях, які охопили методи і форми співпраці молодіжних організацій, держави та громадськости.

Сергій Багряний

Новий навчальний заклад – Міжнародна українська школа

4 жовтня 2007 року у Центрі позашкільної освіти Міністерства освіти і науки України відбулось відкриття загальноосвітнього навчального закладу дистанційної форми навчання „Міжнародна українська школа".

6-9 грудня 2007 року це міністерство спільно з Міністерством закордонних справ України на базі нової школи провели тематичний семінар для представників українського шкільництва за кордоном, у якому взяли участь представники українських шкіл з 13 країн світу.

Водночас, оскільки семінар охопив лише незначну частину шкільних осередків зарубіжжя, Міжнародна українська школа звертається до керівників Шкіл українознавства за кордоном з проханням заповнити реєстраційну картку (Інтернет-сторінка міністерства: www.mon.gov.ua) та надіслати її до школи, електронна адреса якої ukrintschool@ukr.net.

Микола Кириченко,
Генеральний консул України
в Ню-Йорку

ДОВІДКОВЕ БЮРО

Про радіопрограми з України

У „Свободі" ч. 6, в матеріялі „Як слухати радіо з України" є деякі неточності, щодо яких подаю спростування та деякі додаткові інформації у цій справі.

Радіо „Україна" і справді припинило програми на Північну Америку у жовтні 2007 року через брак грошей і ненадання Міністерством зв'язку України додаткових фондів до кінця року. Нова, частинна, авторизація бюджету була дана на 2008 рік. Тому програми Радіо „Україна" з Києва у напрямі Північної Америки (США, Канада, Мексика) знову передаються кожного дня від 1 січня, на коротких хвилях, частота 7,440 кГц (те саме що 7,440 МГц), від 7-ої до 12-ої год. вечора. Програми українською мовою – від 7-ої до 8-ої та від 9-ої до 11-ої год., англійською – від 8-ої до 9-ої та від 11-ої до 12-ої год. за східнім американським часом (EST).

Всі інші частоти, крім 7,440 кГц, подані в ч.6, не стосуються Північної Америки. На тих частотах Радіо „Україна" передає програми до інших країн світу. Частоти програм зміняються два рази в рік, в день змін часу в Україні на літній або зимовий, а це тепер різниться від змін у США.

Чутність програм дуже залежна від забурень іоносфери й може бути дуже химерною, особливо взимку. Є дні, коли програми не можна слухати, або є сильні шумові перешкоди. Частота 7,440 кГц буде діяти до 30 березня. Після цієї дати можлива зміна, на літній-осінній період.

Програми через супутник „Сіріюс 2" можна слухати тільки в східній Европі та західній частині Азії, вживаючи сателітні, спеціялізовані, цифрові приймачі.

Програми Радіо „Україна" можна також слухати в мережі Інтернет, вживаючи комп'ютер, як це було подано в згаданому повідомленні. Їх якість багато краща, особливо коли є доступ до швидкої телефонічної сполуки типу DSL або іншої, швидшої, на кабелі (Cable Service). За такий абонемент треба платити й ціни різні, залежно від компанії та швидкости зв'язку. Вигода в цьому, що коли вживати комп'ютер, телефон не є зайнятий й можна його рівночасно вживати.

Час програм Радіо „Україна" подає або за київським, або за UTC часом. Час UTC (Universal Time, Coordinated; давніше вживано назву GMT: Greenwich Mean Time) є міжнародним універсальним стандартом часу, на полуденнику 0 ступенів (Ґрінвіч) географічної довжини і з огляду на нього його числять всі інші. І так, київський (Україна) час є +2 годин вперед, EST: –5 (Ню-Йорк), CST (Чикаґо): –6, MST: –7 (Денвер), PST: –8 (Лос-Анджелес) годин назад від часу UTC.

Роман Запутович,
інженер-консультант
Гилсдейл, Ню-Джерзі

Починається новий конкурс

Міністерство освіти і науки України розмістило в Інтернеті завдання VIII Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика. До участи в конкурсі запрошуються учні українських шкіл та студенти вищих навчальних закладів, які мають певний рівень знань з української мови.

Після завершення конкурсу реґіональний організаційний комітет повинен надіслати конкурсні роботи до Координаційної ради Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика (Київ) для перевірки, за результатами якої будуть визначені переможці й нагороджені дипломами та цінними подарунками. Нагородження переможців відбудеться у травні.

Праці учасників конкурсу приймаються до 15 березня за адресою: Інститут іноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки України, вул. П. Сагайдачного, 37, (к. 316), Київ, 04070 Ukraine.

Разом з конкурсними роботами бажано надсилати інформацію про проведення конкурсу, його учасників, а також відгуки вчителів про завдання, їх відповідність рівню знань учнів та складність. Тел.: (380-44) 417-8553, факс (380-44) 417-8336. Електронна пошта: iitzo_so@svitonline.com. Інтернет-сторінка: www.mon.gov.ua.

Ліґа українських меценатів – тел.: (380-44) 486-5378; електронна пошта: lum2003@ukr.net; сторінка в Інтернеті: www.lum.com.ua.

Іван Вакарчук,
міністер освіти і науки

Росія повертається в океан

Не тільки командування НАТО, а й уся світова громадськість була стривожена акціями ударної групи кораблів Росії, яка 5 грудня 2007 року вийшла на маневри в Середземному морі і Атлантичному океані. Ще 20 років тому, коли тривала „холодна війна“ – військове протистояння СРСР і Заходу, такі походи не викликали надмірної тривоги. Світ звик до того, що Москва постійно нагадує про свій військовий потенціял, погрожуючи війною вигаданим нею „паліям війни“. Але після розпаду СРСР подібні демонстрації припинилися, з одного боку – через економічні негаразди Росії, з другого – на виконання її миролюбних заяв. Тепер Росія має нового провідника, професійного військового розвідника, який вважає, що краще тримати світ під загрозою, ніж мати з ним звичайні мирні взаємини.

З Чорного моря вирушив на захід ракетний крейсер „Москва“, з північної військово-морської бази в Североморську – єдиний в Росії літаконосій „Адмірал Кузнецов“, протичовнові кораблі „Адмірал Левченко“ і „Адмірал Чабаненко“, багато менших кораблів допоміжного призначення. У складі групи були бойові літаки Ту-95, Ту-160, Ту-22М3, А-50 та інші. Морська армада в Атлантиці не здивувала оглядачів новітністю. „Адмірал Кузнецов“ будувався досить давно у Миколаєві і має вже четверту назву – у 1982 році він був названий „Рига“, потім – „Леонід Брежнєв“, „Тбілісі“, а у 1990 році – „Адмірал Радянського Союзу Кузнецов“. Провідні у цій акції стратегічні бомбардувальники Ту-95 почали літати ще у 1952 році, базувалися в Узині біля Білої Церкви і тоді були головним пострахом „холодної війни“. Але тепер Росії йшлося не про демонстрацію новітньої техніки, а про утвердження своєї присутности в світовому океані. Командувач російської фльоти Микола Максимов заявив, що Росія повертається у „традиційні райони її національних інтересів“ з метою „демонстрації прапора і контролі за ситуацією в ключових теренах океану“.

Демонстрація почалася з незгод між Росією і Норвегією після того, як 11 грудня 2007 року ескадра з’явилася біля норвезького кордону і літаки Су-33 здійснили кілька летів над норвезькими плятформами з видобутку нафти біля Берґену. Норвегія була змушена припинити лети цивільних літаків. Коли російські стратегічні бомбардувальники Ту-160 з’явилися біля Великобританії, їх зустріли англійські винищувачі „Торнадо“. Тут вже Росія обурилася, але британці пояснили, що це звичайна практика супроводу чужих літаків біля кордону своєї держави. 21 січня почалася стрілянина. Ракетний крейсер „Москва“ стріляв з головного ракетного комплексу надзвуковими протикорабельними ракетами далекої дії. Перед пуском ракет російські гелікоптери ніби оглянули поверхню моря, а командувач оголосив район забороненим для плавання. Неважко уявити, якої шкоди завдали океанові ті протикорабельні ракети.

3 лютого кораблі з тріюмфом повернулися в Росію. Президент Володимир Путін був задоволений: панування на морі завжди було необхідною ознакою сили імперії. До нього прагнули в минулому Еспанія, Франція, Італія, Великобританія, пізніше – Німеччина, Японія, тепер США. СРСР цілеспрямовано готувався до війни проти торговельних фльот інших держав, з застосуванням підводних кораблів, літаків і ракетоносіїв. У наш час такі напади навряд чи можливі, але психологічний тиск на інші уряди є демонстрацією власної сили. Якщо така демонстрація застарілих кораблів і літаків і викликає подекуди іронічні усмішки, то в самій Росії вона сприймається як доказ сили самого Президента, особливо потрібний перед березневими виборами.

ЛЮТИЙ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Кріпосне право: скасування в Росії і відновлення в Радянському Союзі

19 лютого 1861 року указом царя Олександра II в Російській імперії було скасоване кріпосне право, запроваджене на Лівобережжі і Слобожанщині України царицею Катериною II 3 травня 1783 року. Відтоді селянам було заборонено переходити від одного поміщика до іншого. В указі говорилося, щоб „кожному з селян залишатися на своєму місці і при своєму званні, де він записаний нинішньою останньою ревізією". У 1785 році цариця, задовольняючи настійні вимоги старшин, поширила чинність „Жалуваної грамоти дворянству“ в Україні й цим юридично зрівняла українську старшину в правах з російським дворянством. Ранґи козацької старшини було переведено на російські чини. Таким чином, на кінець XVIII ст. царизм ліквідував автономний устрій в Україні, знищивши залишки української державности. Українська козацька старшина була юридично зрівняна з російськими дворянами і злилася з ними в одному пануючому стані, а основна маса селян була й фактично, і юридично закріпачена. Поміщик міг продати кріпака, обміняти на будь-яке майно, розлучити чоловіка з жінкою і батьків з дітьми. У другій половині XVIII ст. на Слобожанщині панщина (праця на у поміщика) становила 4-5 днів на тиждень. До панщини додавалися різні додаткові повинності на поміщика й старшинську адміністрацію, на військові потреби. Після розгрому Запорізької Січі в 1775 році частина козацтва теж була закріпачена (решта війська відійшла за межі імперії і оселилася на Дунаї). В Галичині, на Буковині та частині Волині, які були у володіннях Австрії, також зростала панщина.

Цар Олександер II (1855-1881) бачив усі вади режиму Миколи I. У 1856 році він офіційно заявив представникам дворянства, що кріпацтво має бути скасоване. Після оголошення маніфесту звільнення селян мало настати тільки через два роки. Селяни діставали персональну свободу, незалежність від поміщика та двір із садибною землею, але орну землю мали одержати тільки через 20 років, після її викупу. Становище селян в Україні було гіршим, ніж у Росії. У Полтавській і Катеринославській губерніях селяни втрачали по реформі 40 відс. свого попереднього наділу, а в Харківській – 31 відс. Наслідком реформи було катастрофічне збільшення числа малоземельних селянських господарств. Заходи уряду виявилися недостатніми для розвитку селянських господарств. Також маніфест царя був неприхильно зустрінутий землевласниками. Існує припущення, що вони „організували“ вбивство царя-реформатора руками революціонерів 1 березня 1881 року.

Захопивши владу в 1917 році, більшовики спершу не вживали радикальних кроків до повторного закабалення селян, обмежуючись вилученням хліба та худоби для потреб „міського пролетаріяту“ через продзагони, продрозверстку та інші грабіжницькі методи. Але коли українське селянство оговталося після громадянської війни і почало ставати на ноги, більшовики почали наступ на село, який набрав великої сили в роки колективізації, „розкуркулювання“ і закінчився Голодомором 1932-1933 років. Уцілілі селяни були знову закріпачені в колгоспах, не маючи права без дозволу виїхати з села, змушені працювати фактично без оплати за так звані трудодні, котрі в кінці року достатньо не оплачувалися. В містах своєрідною формою закріпачення населення стала так звана прописка – реєстрація за місцем проживання, за якою пильно стежили силові органи держави. Право на прописку надавалося далеко не усім, особливо у столичних та великих містах.

Після смерти Йосифа Сталіна на селі настало деяке полегшення, але шкода, заподіяна самодержавством і більшовицьким режимом, ще й досі позначається на сільському виробництві України.

Л. Хм.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо про Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чому немає українських телепрограм?

Хочу попросити газету „Свобода" якось вплинути на ті програми телебачення, які нам пропонують, наскільки мені відомо, з Ню-Йорку. Я маю на увазі „Канал 1+1", який українці всього світу мають можливість дивитися завдяки супутникам. За цей єдиний канал ми платимо чималі гроші, з надією отримувати українські програми. А що ж ми маємо насправді? Щоразу пропонують з екрану російські „мильні опери" або розповідають про американських та афро-американських музик. Чому мені, аж з України, через такий дорогоцінний супутниковий зв'язок, показують і говорять про тих, кого я бачу і чую щодня по радіо, телебаченні. Як можна так бездумно „мавпувати" всі російські програми (а ті „мавпують" з американських). Дуже прошу припинити ганьбити Україну на весь світ. В Україні є 25 областей, і в кожній з них є стільки талановитих, справжніх фахівців високого ґатунку. На українській землі є сотні історичних місць і пам'яток, прекрасних церков, цікавих музеїв, театрів, де є багато талановитих людей, про яких можна і треба говорити і їх показувати. Лише в одному Львові щомісяця відбуваються десятки різноманітних виставок, семінарів, фестивалів, театральних прем'єр, концертів на найвищому рівні. Це необхідно показувати всьому світові. При церкві Лазаря у Львові діє унікальна школа церковного хорового співу для хлопчиків „Дударик", то чому б не показати цей колектив на весь світ? У Львові живуть бандуристи найвищої кляси Оксана Герасименко, Дмитро Губяк, капеля „Карпати" і багато інших. Чи не вони мають представляти обличчя України? В Чернігові щороку проводять фестиваль бандуристів України – хто про це знає? Перелік може бути дуже довгий.

Надія Гінтон,
Толідо, Огайо

„Раритет" замість газет?

Судячи з інтернет-сторінки Бібліотеки української літератури в Москві, ось вже рік бібліотека взагалі не отримує книжкових новинок з України. Перестали з'являтися і огляди газетно-журнальних публікацій, що виходили до того.

Проте які перли виходять з-під пера бібліотечних грамотіїв! Справжнім „раритетом" став жовтневий випуск надрукованого на доброму папері кольорового буклету бібліотеки, в тексті якого помилка на помилці сидить та помилкою поганяє! Зберігаю для молодшого сина-дошкільника як посібник з ліквідації неписьменності.

Але цей примірник тьмяніє перед іншим „раритетом", про який я дізнався, читаючи повідомлення про те, як „директор бібліотеки Наталя Шаріна показувала іменитій українській гості, секретареві Ради національної безпеки та оборони України Раїсі Богатирьовій раритетний „Кобзар" Тараса Шевченка, виданий 1839 року...". О, це раритетище! Справжня сенсація, дивина і навіть революція в історії літератури. Оскільки – і це відомо навіть моєму середньому синові-семикласникові – перше видання „Кобзаря" побачило світ 1840 року.

Це повідомлення має нібито затьмарити плач по українських газетах, які, як всім відомо, були викинуті з бібліотеки на смітник.

Павло Жолниренко,
Москва

Листи в обороні України

Настання холодної зими у Північній Америці зменшило потік листів до редакції. Усе ж **Марґарета Шпір** з Канадського товариства приятелів України надіслала статтю „Війна проти народу", у якій за архівними матеріялами неспростовно доводить, що Голодомор 1932-1933 років в Україні не був викликаний неврожаєм чи іншими природними причинами, а організований комуністичним урядом СРСР як геноцид українського народу. На підтвердження цього вона цитує висловлювання організаторів Голодомору Станіслава Косіора, В'ячеслава Молотова, Менделя Хатаєвича, нагадує, що в грудні 1998 року відомий політолог Ерик Марґоліс визначив цю трагедію як геноцид.

Богдан Шарко з Мюнхену, Німеччина, переслав копію статті про книгу „Угорники. Нарис історії села від найдавніших часів до сьогодення", опубліковану в мюнхенській газеті „Християнський голос". Автор нарису – Ростислав Гандзюк, рецензент – д-р Борис Савчук. В книзі вміщено 372 світлини.

Василь Фуцур, Віра Крива та Ольга Яловенко з Дітройту надіслали копію свого відкритого листа до редактора тижневика „7 дней" (США) Іллі Гена з протестом проти публікацій, спрямованих проти України і її Президента Віктора Ющенка, зокрема з приводу вшанування пам'яті Романа Шухевича.

Галина Антоненко з Миколаєва вітає з 80-літтям Марію Йовик, яка надає велику допомогу сиротам в Україні, шле їй побажання довгих літ життя у доброму здоров'ї.

Відомий співак і музикант **Володимир Луців** з Лондону, Великобританія, надіслав подяку за опублікування у „Свободі" розповіді про запис його творів на компакт-дисках. До Дня соборності України громадянин Великобританії українського походження В. Луців нагороджений орденом „За заслуги" ІІ ступеня, як єдиний у. А у 2001 році тодішній міністер закордонних справ України Анатолій Зленко в присутності Посла України Володимира Василенка вручив йому орден „За заслуги" ІІІ ступеня. Поздоровляємо!

Іларіон Хейлик з Ню-Джерзі пише, що книга Володимира Білинського „Країна Моксель – відкриття Великоросії" („Свобода", чч. 3 і 5) викликала певну реакцію в Росії. Створено історичну комісію, яка досліджуватиме проблемні питання в історії Росії і України.

Роман Кукуруза з Сакраменто, Каліфорнія, критикує Президента України Віктора Ющенка за його нібито втручання в діяльність прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. „Коли б він стопроцентово став на бік демократів і не загравав з ворожими Україні силами, то справи в Україні йшли б набагато краще", – пише Р. Кукуруза.

Роман Ричок з Мейплвуду, Ню-Джерзі, пише від імені Комітету допомоги Україні: „Почавши з 1950 року, я передплачую „Свободу", особисто знав її редакторів, від яких залежав рівень газети. Цей рівень був різним, як різними були спроможності і здібності редакторів. Тепер „Свобода" є незалежною, соборною, надпартійною і надконфесійною газетою на високому журналістському рівні. Якщо до цієї оцінки додати чисту, незасмічену мову, вдумливі редакційні статті та фотоінформації, то залишається тільки подякувати редакторам за їхню корисну і відповідальну працю і побажати, щоб у майбутньому газета зберегла цей рівень".

Також останнім часом деякі автори висловили незгоду з скороченням і редагуванням їхніх дописів, тому редакція змушена нагадати загальне правило, що виправлення правопису і в разі потреби скорочення матеріялів є правом редакції, яка мусить пильнувати за дотриманням мовних норм і дбати про ефективне використання площі газети.

Коли біля Верховної Ради стояли танки

Перші вибори депутатів Верховної Ради УРСР відбулися 1938 року. За проєктом архітектора Володимира Заболотного, спорудження спеціяльного приміщення парляменту розпочалося ще 1936 року, а завершилося у травні 1939 року. Депутати засідали в київських театрах, тому відкриття будинку парляменту одразу стало знаменною подією.

17 вересня 1939 року СРСР вступив у Другу світову війну. І вже 15 листопада 1939 року газета „Пролетарська правда" вмістила фотознімок групи людей, які роздивляються танк біля будинку Верховної Ради, де було виставлено трофеї, здобуті під час „визволення" західньої України.

В перших числах липня 1941 року будівлю замінували. Проте підірвати Верховну Раду не встигли. І кінооператори з підрозділів пропаґанди вермахту зафіксували проходження своїх військ повз будівлю парляменту. Ці кадри демонструвалися у кінохроніці „Die Deutsche Wochenschau".

Побували німецькі фотокореспонденти і в інтер'єрах Верховної Ради, де над президією височіла скульптура Сталіна на повен зріст, а над нею – Маркс, Енгельс, Ленін.

3 листопада 1941 року заздалегідь підготовлений більшовиками вибух знищив Успенський собор Києво-Печерської Лаври. Певно, у ті самі дні підпільники підпалили й приміщення Верховної Ради, бо 4 листопада 1941 року газета „Українське слово" повідомила: „Завдяки героїчним зусиллям та розторопності коменданта української пожежної охорони під час пожежі будинку Верховного совєту (Олександрівська вулиця) було врятовано від загибелі прекрасний колишній царський палац, в якому тепер знаходиться музей Т. Г. Шевченка".

За три тижні та сама газета вмістила постанову голови міста Києва Володимира Багазія ч. 112 від 10 листопада – „Про оголошення подяки бранд-майору п. Цапкові та командам пожежників": „Під час пожежі будинку колишньої Верховної Ради у боротьбі з пожежною стихією велику самовідданість проявили бранд-майор п. Цапко та вся команда пожежників. Внаслідок такої роботи вдалося пожежу швидко ліквідувати, не допустити переходу вогню на сусідній царський палац і таким чином зберегти розташований в цьому палаці музей великого українського поета Тараса Шевченка з безмежно цінними для нашого українського народу експонатами. За проявлену організаційну здібність оголошую п. Цапкові та всім командам пожежників від імені міста подяку". Щоправда, невдовзі і В. Багазій, і Б. Цапко були розстріляні окупантами. Але то інша тема.

На фотознімку, зробленому влітку 1942 року невідомим сержантом угорської армії, видно сліди пожежі над вікнами третього поверху будинку Верховної Ради – в тій наріжній частині, яка виходила на вулицю й на сад. Тими ж днями Київ відвідали райхсміністер окупованих східніх територій Альфред Розенберґ та головний архітектор райху Альберт Шпеєр. Останній, оглянувши будівлю, писав: „Проєкт Верховної Ради України вповні міг бути створеним талановитим випускником паризької Академії красних мистецтв".

Усі два роки окупації будинок стояв порожнім, пограбованим, повільно руйнуючись. Як пише киянин Олександер Немчинський, один з тих, хто безпосередньо керував розмінуванням Києва, 7 листопада 1943 року начальник інженерних військ 1-го Українського фронту генерал-майор Юрій Бордзиловський поставив завдання саперам розмінувати район, де розташовані урядові установи. Особливої уваги потребували будинки Верховної Ради і Раднаркому. О. Немчинський у розмовах з автором цих рядків казав, що німецькі „піонірен" повитягали радянські міни ще восени 1941 року, а своїх не ставили – не встигли.

По війні будинок Верховної Ради відремонтували. 8 вересня 1946 року в Києві екіпажі танків усіх типів, що брали участь у недавній війні, вишикувалися перед будинком Верховної Ради. Київських танкістів вітав зі святом генерал-майор Башнєв. Відтоді танків під стінами Верховної Ради не було.

Дмитро Малаков,
Київ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Готується благодійний бенефіс

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – У зв'язку з наближенням до кінця будівельних робіт при Патріяршому соборі в Києві та з метою інформування української громадськости на поселеннях про перебіг праць, з благословення Патріярха УГКЦ Любомира у США було створено інформаційно-фінансовий відділ з осідком у Стемфорді, Конектикат, який очолила Мирослава Роздольська.

Відділ організовує благодійні бенефіси у ряді міст США, прибуток з яких буде призначений на фінансування завершальних будівельних робіт. Серед міст Філядельфійської архиєпархії, які долучились до цієї справи – Нюарк, Ню-Джерзі, та Філядельфія, Пенсильванія. Бенефіс в околиці Філядельфії відбудеться 9 березня в приміщенні Українського культурно-освітнього центру в Дженкінтавні, Пенсильванія, о 2-ій год. по полудні.

З метою належного проведення цієї події було створено комітет з підготування благодійного обіду, до якого ввійшли представники громадських та релігійних організацій. Головою комітету обрано Романа Левицького, заступником голови – Любомира Пирога, членами комітету стали Юрій Данилів, Орися Гевка, Ірина Іванкович-Блощинська, Галина Келлер, Ігор Кушнір, Василь Панчак, Григорій Петрик, Надія Петрик та Зоряна Сохацька-Атлантова.

Перше засідання комітету відбулось 4 лютого. У ході зустрічі було вирішено ряд організаційних питань, розподілено обов'язки між членами комітету, а також розроблено плян залучення громадськости до участи у благодійному заході.

Почесними гостями та доповідачами під час бенефісу стануть Богдан Дзюрах, єпископ-помічник Київської архиєпархії, та о. Ігор Яців, прес-секретар Патріярха УГКЦ. До програми ввійде перегляд кінофільму „Собор єднає всіх" про будівництво собору, концерт дуету „Писанка", фотовиставка „Собор нашого єднання" та частина, під час якої проводитиметься збірка коштів. Ведучою програми буде М. Роздольська.

Квитки (ціна 25 дол.) можна придбати в парафіях та Українському культурно-освітньому центрі. За додатковою інформацією просимо звертатись до канцелярії Центру телефоном: (215) 663-1166.

Ірина Іванкович-Блощинська

Члени комітету (зліва, сидять): Орися Гевка, Ігор Кушнір, Ірина Іванкович-Блощинська, Юрій Данилів, Надія Петрик, (стоять): Василь Панчак, Роман Левицький, Любомир Пиріг.

Княжий дар на будову Патріяршого собору

Комітет збірки фондів у Ворені, Мишиґен, складає сердечну подяку родині Ґельнерів – Стефанові, Анастазії, Йосифові і Вірі за їх княжий дар в сумі 60 тис. дол. на будову Патріяршого собору в Києві. Родина Ґельнерів – глибоко релігійна й національно свідома, з першого покоління українців в Америці. Вони – активні члени парафії св. Івана Хрестителя на заході міста Дітройту. Осип (Джов) Ґельнер співав в церковному хорі, і також був довголітнім хористом–тенором хору „Трембіта" в Дітройті.

Мирон Воронович, скарбник
Ворен, Мишиґен

Випуск вчителів недільних шкіл відбувся у Філядельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 10 лютого в Євангельській п'ятдесятницькій церкві відбулось урочисте вручення професійних сертифікатів 20 вчителям недільних християнських шкіл. На вчительських курсах навчалися молоді виховазателі дітей з Філядельфії і Савт-Ріверу, Ню-Джерзі.

Керівником курсів був почесний професор Острозької академії Леонід Якобчук, лекції з семи предметів впродовж 10 субот читали Богдан Мальський, Микола Онофрійчук, Іван Білець та інші.

Свято закінчення навчання стало частиною недільного Богослуження, тому відбулося у вщерть заповненій віруючими великій залі. Пам'ятній події присвятили виступи Л. Якобчук, випускники Наталя Татчин, Олена Парфьонова і Роман Близнюк. У своїх промовах вони наголосили, що покликанням вчителів повинен бути не просто догляд за дітьми, а й прищеплення їм засад християнської поведінки, тих чеснот, за якими живуть усі віруючі, приготування дітей до високих обов'язків членів Христової Церкви.

Свідоцтва про навчання випускникам вручили пастори Ярослав Пристацький з Філядельфії і Сергій Папірник з Савт-Ріверу, керівник курсів Л. Якобчук. На святі співали дівоча група „Жива вода", хор і квартет філядельфійської церкви.

Левко Хмельковський

Пастор Ярослав Пристацький представляє нових вчителів.

Найперші учні вчительки Наталі Татчин – її сини Марко і Давид.

Свідоцтво вчителя отримує Роман Близнюк з Савт-Рівер, Ню-Джерзі.

Випускників вітає керівник курсів, почесний доктор Леонід Якобчук

В Генеральному консульстві України вітали редактора „Свободи“

НЮ-ЙОРК. – В Генеральному консульстві України 14 лютого відбувся творчий вечір редактора тижневика „Свобода“, літератора, перекладача Левка Хмельковського з нагоди його 70-річчя. На вечорі були присутні Постійний представник України в ООН, Посол Юрій Сергеєв, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, представники української громади, дипломати, журналісти.

Усіх вітав, відкриваючи вечір, М. Кириченко, який поздоровив Л. Хмельковського з урядовою нагородою – орденом „За заслуги“ III ступеня, якої він був удостоєний 22 січня з нагоди Дня соборности за вагомий особистий внесок у популяризацію історичних та сучасних надбань України у світі, формування її позитивного міжнародного образу.

У своєму виступі Л. Хмель-ковський зупинився на умовах життя української інтеліґенції за часів комуністичного режиму, представив свої книжки, видані в Україні.

Грає Адріян Бриттан.

Промовляли також Посол Ю. Сергеєв, Заслужений артист України Ростислав Василенко та інші. Відомий скрипаль-віртуоз д-р Адріян Бриттан виконав дві клясичні мелодії. Дружнє спілкування учасників вечора продовжилося під час частування.

К. Л.

У залі Генерального консульства України в Ню-Йорку.

Учасники вечора (зліва): почесний професор Острозької академії Леонід Якобчук, організатор авіолетів з України до США Микола Кравець, Левко Хмельковський, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко.

Музичний успіх Святослава Леська

НЮ-ЙОРК. – З великої групи молодих музикантів Ню-Йорку тільки четверо мали честь бути вибраними для участи в клясі відомого в музичних колах педагога Інґрид Кларфілд. Цей кляс діятиме під час загальних щомісячних зборів Асоціяції музичних педагогів Америки в Ню-Йорку.

До щасливої четвірки потрапив також учень кляси Таїси Богданської з Нюаркського відділу Українського музичного інституту Святослав Лесько. Він заграє „Вальс 14 e-moll“ Фредеріка Шопена в приміщенні „Steinway Hall“ в четвер, 28 лютого, о 7-ій год. вечора.

УМІ

Виставка „Україна“ в Ню-Йорку

НЮ-ЙОРК. – 7 лютого в нюйоркській ґалерії „Lehmann Maupin Gallery“ відкрилась персональна виставка фотографій Юрґена Теллера „Україна“. Частина фотографій виставки була зроблена Ю. Теллером для проєкту „Поема про внутрішнє море“, який Фонд Віктора Пінчука („PinchukArtCentre“) представляв на 52-і бієнале у Венеції. До експозиції також увійшли фотографії з інших серій, знятих під час відвідин України в квітні і грудні 2007 року: портрети українців, нічне життя столиці, моди та ін. Частина робіт демонструється вперше.

„Завдяки співпраці „PinchukArtCentre“ з провідними сучасними художниками Україна зміцнює свої позиції на карті світового сучасного мистецтва“, – підкреслив президент „PinchukArtCentre“ Петро Дорошенко.

Фотовиставка Ю. Теллера відображає його власну інтерпретацію країни, чия молода енерґія і надмірне захоплення новими цінностями епохи споживання переплітаються з економічними змінами останніх років. Київ, на думку Ю. Теллера, став тонкою мембраною між реальністю пострадянського капіталізму і химерними фантазіями моди, в яких перебувають красиві молоді українки.

До української серії Ю. Теллер додав свої останні роботи, зроблені для реклямних кампаній відомих дизайнерів Вів’ен Вествуд і Марка Джейкобса.

Виставка „Україна“ працює в ґалерії „Lehmann Maupin Gallery“ (540 West 26th Street) з 7 лютого до 16 березня. Ґалерія відкрита з вівторка до суботи з 10-ої до 6 год.

Фонд Віктора Пінчука

Нагорода „Вибір року-2007“ вручена компанії „Вестерн Юніон“

КИЇВ. – Компанії „Вестерн Юніон“ вручено нагороду „Вибір року – 2007“ під час урочистої церемонії у Палаці „Україна“ 17 листопада 2007 року.

Михайло Бабіренко, реґіональний управитель компанії в Україні, сказав: „Ця нагорода – визнання споживачів, їх довіра до компанії як до надійного помічника, коли треба отримати або переслати гроші.“

Конкурс „Вибір року“ – національний проєкт, започаткований у 2001 році з метою визначення найбільш популярних в Україні продуктів та послуг. Вибір базується на вивченні споживчого ринку групою експертів, коментарях, отриманих з реклямних аґенцій і т. д. Це проєкт „Міжнародні свята“ Европейської маркетингової фундації, Европейської торгово-промислової палати та Европейського центру маркетингових досліджень у співробітництві з компанією „TNS“ Україна.

В Україні мережа „Вестерн Юніон“ складається з понад 11,900 відділень. Грошима, переказаними за її допомогою, отримувач може скористатися вже через декілька хвилин, що робить послугу компанії однією з найшвидших у світі в галузі переказу коштів.

Максим Рильський

Філядельфійський Діловий Комітет запрошує українську громаду на *Прийняття-Бенефіс для завершення будівництва Українського Греко-Католицького Собору в Києві*, що відбудеться в неділю, *9-го березня, ц.р., о годині 2:00 по полудні, в залі Українського Освітньо-Культурного Центру, при 700 Cedar Road, в Jenkintown, Pennsylvania.* У програмі дня:

- Доповідь Владики Богдана Дзюраха, єпископа-помічника Київської Архиєпархії, під заголовком „Будівництво Патріяршого Центру на Завершальному Етапі.”
- Зустріч з прес-секретарем Глави Української Греко-Католицької Церкви, о. Ігорем Яцівим.
- Висвітлення документального відеофільму “Собор Єднає Всіх” і фотовиставка проробленої праці.
- Музичний Виступ Дуету “Писанка.”
- Смачний і добірний буфет.
- Приємне спілкування з учасниками Прийняття.

Квитки вступу, в ціні $25, до набуття в канцелярії Українського Освітньо-Культурного Центру, в кредитівці «Самопоміч», в парафіях та в членів Ділового Комітету.

Своїми молитвами і щедрими пожертвами, завершім побудову чудового Собору в Києві, який залишиться нашим тривалим спадком для чисельних поколінь віруючих в майбутньому.

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи“, просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція

Просфора ОЖ ОЧСУ була єднанням з Україною

Промовляє Дарія Рихтицька.

ДІТРОЙТ, МИШИҐЕН. – Програма цьогорічної Просфори Організації Жінок Оборони Чотирьох Свобід України перетворилася, може, навіть поза сподіваннями організаторів, у свято солідарности з нашим народом на батьківщині.

Імпреза відбулася в суботу, 19 січня, в приміщенні Українського культурного центру, а її організаторами були членки ОЖ ОЧСУ ім. Невідомих героїнь УПА. Учасники свята колядували в подяку Господеві за переміни в Україні, зокрема прихід до влади демократичної коаліції і корисні ініціятиви Президента Віктора Ющенка.

Імпрезу відкрила довголітня голова ОЖ ОЧСУ Віра Куца. Доповідь виголосила відома поетеса Дарія Рихтицька, автор шістьох книжок поезій, які були високо оцінені в Україні і в діяспорі, член Спілки письменників України.

Вона зокрема сказала: „Ми ніколи не забували про головну ціль українців в діяспорі і наші моральні-етичні цінності, як основу життя – повернення суспільної значимости українців на батьківщині і розсіянні по цілому світу – втримати і розбудувати нашу Незалежну державу. Для цієї мети й була створена ОЖ ОЧСУ, яка, ставши громадсько-політичною і просвітянською організацією, досягає утвердження у суспільстві духовної культури нашого народу“.

Письменниця Д. Рихтицька прочитала на закінчення свою поезію, присвячену різдвяним настроям.

Ольга Захарій, культурно-освітній референт ОЖ ОЧСУ, прочитала декілька поезій різдвяного циклу, раніше опублікованих у пресі.

Після трапези виступив з інформацією про ситуацію в Україні і привітанням від дирекції Українського культурного центру та Головної управи ООЧСУ автор цих рядків, який закликав присутніх і українські громади в США не зупиняти конструктивної праці на користь України, бо, як ще ніколи перед тим, гасло Києва під час Помаранчевої революції „Нас багато – нас не подолати“ не було таким актуальним, як тепер, в часі наступу московських імперіялістів на Україну і зазіхання на її незалежність. Українське організоване жіноцтво повинно спрямувати свої сили на відродження духовности, знівечену мораль, потоптану мову та відродження ідеалів духовної культури нашого народу в Україні і в діяспорі, сказав промовець.

Присутні насолоджувалися приємним голосом співачки Марії Назаренко, яка колядувала разом з усіма учасниками імпрези, а також під акомпаніямент гармонійки Ярослава Стеткевича, гостя у мистецькій програмі ОЖ ОЧСУ.

Володимир Левенець

Вертеп у Ню-Бранзвіку був родинною виставою

Учасники свята у Ню-Бранзвіку, Ню-Джерзі.

НЮ-БРАНЗВІК, Ню-Джерзі. – 27 січня відбулася Різдвяна просфора в парафії церкви Різдва Пресвятої Богородиці. У святково прибраній залі зібралися гості, яких привітав голова церковного комітету Осип Рінник, а парох о. Роман Пітула поблагословив Просфору. Колядою „Бог Предвічний" почалася програма, якою провадив д-р Іван Головінський.

Першою точкою був традиційний Вертеп, котрий вдало підготувала Віра Мельник – мистецький керівник драматичного гуртка. Спів колядок підготувала Богдана Гнатик, дириґент церковного хору.

Багато праці доклали матері і батьки дітей, так що Вертеп вийшов на славу. Виконавці Вертепу – новоприбулі з України, які важко працюють, а все ж таки включилися в життя громади і відчувають обов'язок спільно працювати в парафії. Визнання – малим школярикам, що вивчали ролі та приходили на проби. Прикладним явищем було те, що виступали разом батьки та діти, сестрички і братчики, це був майже родинний виступ.

Виконавці Вертепу – Андрій Гавданович, Настя Каспрук, Софійка і Петрусь Пітули, Таня Лабовка, Славчик Пашков, Юра Проць, Андрій Ференц, Богдан Гавданович, Богдан Гавданович мол., Маруся Гавданович, Юля Проць, Зоряна Каспрук, Кароліна Ленбель, Назар, Мирон і Леся Бобеляки, Мирося і Олег Штурмаї, Василь Семкович, Тарас Богуцький, Володя Гавданович, Галя Богуцька і Наталя Ференц. Колядники – Г. Богуцька, Марта Гавданович, Наталя Ференц, Оля та Іван Челаки, Орест Симець. Допомагали готувати Вертеп Люба Каспрук та Ліда Проць.

Після мистецької програми був обід, приготований сестрицтвом Покрова Матері Божої під проводом довголітньої голови Марії Слободян, з допомогою численних жінок та чоловіків парафії.

В кінці о. Р. Пітула подякував В. Мельник за чудову постановку Вертепу, як також усім виконавцям, а В. Мельник та Б. Гнатикові вручив китиці квітів за чудовий виступ.

Ольга Городецька

Відкрито школу підприємництва при католицькому університеті

ЛЬВІВ. – З лютого розпочала діяльність Львівська школа підприємництва при Українському Католицькому університеті (УКУ), яка поєднуватиме розроблені за найкращими світовими стандартами навчальні програми з управління та унікальні продукти з розвитку підприємництва, що базуються на загальнолюдських цінностях та включають культурно-духовний компонент.

Засновниками школи є успішні підприємці та професіонали, які мають досвід виведення реґіональних компаній на національний і світовий рівень, та УКУ. Таке поєднання в українській освіті є новим і унікальним, бо відкриває великі можливості для плекання нового покоління успішних управлінців, які досягатимуть у своїй діяльності високих результатів, дотримуючи принципів чесности, відповідальности й суспільної моралі.

Учасниками школи стануть люди, які вже мають досвід управлінської праці у фінансах, торгівлі, управлінні персоналом. Школа пропонує не лише загальні короткотривалі навчальні програми, а й комплексні програми розвитку керівників та фахівців у рамках цілісної стратегії конкретного підприємства. Основою високої якости освіти є кваліфікований викладацький склад школи.

Створення школи – це виклик часу, оскільки значна кількість компаній розуміє важливість розвитку керівників середньої та вищої ланок, як цілісних особистостей з необхідними знаннями та навичками, що є основою та невід'ємною складовою успіху.

Андрій Худо, член Наглядової ради концерну „Галнафтогаз" говорить:

„В радянський час у нашому суспільстві відбувся фатальний розрив між реальним життям і економікою, екологією. Але тепер на економічну і політичну арену виходять люди, які знають закони економіки, закони управління, і які взагалі розуміють вагу і значення будь-якого закону у житті. Саме для таких людей потрібна якісна освіта".

Олег Денис, виконавчий віцепрезидент корпорації „СофтСерв" з адміністративних питань вважає:

„Ми усвідомлюємо важливість виховання майбутніх провідників підприємництва за міжнародними стандартами. І особливо, на нашу думку, саме на базі УКУ, де існує можливість прищеплення традиційних цінностей, суспільної та моральної відповідальности у провадженні підприємницької діяльности, що є надзвичайно актуальним для сьогодення".

Ярослав Рущишин, генеральний директор акційного товариства „Тротола", говорить:

„Бути цікавим для світу можна лише відрізняючись від інших. Цю відмінність не здобудеш навіть у найкращих світових школах. Новостворена школа повинна бути майданчиком формування світового попиту на Львів, Україну".

Відділ інформації та зовнішніх зв'язків УКУ

УКРАЇНА І СВІТ

Молодь бере участь у просвітянській праці

ЧИКАҐО. – Товариство української мови ім. Шевченка (ТУМ) в США тісно співпрацює з обласними та деякими місцевими „Просвітами" в Україні. З отриманих від них звітів видно, як багато праці присвячується вихованню в українському дусі шкільної молоді та студентів, друкуванню книжок, які висвітлюють історію України. Місцеві „Просвіти" організовують вселюдні святкування з нагоди визначних дат в історії українського народу.

Чернігівська „Просвіта" видає дві українські газети – „Сіверщину" і „Білу хату" та всеукраїнський журнал „Сіверський літопис", утримує невелику українську книгарню. Полтавська обласна дитяча бібліотека ім. Панаса Мирного ще й далі бореться за власне приміщення, бо у тимчасовому будинку має дозвіл перебувати тільки до 1 червня. З Миргороду надійшло прохання від Діяспорної бібліотеки та молодіжної студії допомагати друкованими та дослідницькими матеріялами.

Полтавська „Просвіта" організовує щороку фестиваль української пісні „Мазепа фест", на який приїздять музичні колективи із усієї України. Харківська „Просвіта" продовжує друкувати місячну газету для дітей і дорослих „Журавлик", яка розходиться в усіх областях України.

Рівненська „Просвіта" величаво відзначила своє 90-річчя в жовтні 2007 року на Майдані „Просвіти", в якому брали масову участь мешканці міста. В листопаді було відзначено дні Голодомору 1932-1933 років з участю очевидця, родом із Сумщини, який проживає тепер у США. На фестивалі української книги у Феодосії рівненські видання „Кобзар-1910" та „Тигролови" Івана Багряного отримали лавреатські дипломи.

У Івано-Франківську „Просвіта" на чолі з головою Петром Арсеничем активно працює у виданні книг, відзначенні ювілейних дат політичних, державних і громадсько-культурних діячів, вчених, письменників і просвітян. Було організовано 32 виставки рідкісних просвітянських книг, фотографій, документів, поштових листівок, присвячених УПА, Українським Січовим Стрільцям, репресіям і Голодомору. Опубліковано 26 статтей у збірниках, журналах, енциклопедичних виданнях про генерала УПА Романа Шухевича, командира Українських Січових Стрільців Григорія Голинського, відомих просвітян та вчених.

„Просвіта" у Самборі, Львівська обл., очолювана Олександрою Сумурук, відзначила 150-річчя з дня народження письменника Андрія Чайковського. Було підготовлено інсценізацію „Чорні рядки" А. Чайковського і показано тричі – для студентів міста, до річниці Західньо-української народної республіки та для осередків „Молодої Просвіти".

З повідомлень „Просвіт" в Україні видно, що успішно проходить просвітянська праця там, де залучують молодих людей, які хочуть працювати на користь розвитку української держави.

Віра Боднарук,
голова ТУМ-Чикаго

Пластовий конкурс служіння на Донеччині

АВДІЇВКА, Донецька обл. – Конкурс наукових і творчих робіт „Феномен служіння в контексті розвитку громадянського суспільства" відбувся 22 січня серед членів молодіжних громадських організацій, пластунів Донецької області, старшоклясників Авдіївки. Його організували Станиця Пласту Авдіївка, відділ у справах сім'ї, молоді та спорту Авдіївської міської ради. На заключному етапі конкурсу свої роботи захищали шестеро учасників.

„Кожна людина має принести якнайбільше користи суспільству" – такий ляйтмотив творчого доробку Тетяни Бутко. „Ідея служіння в структурі державної влади" – тема Тетяни Костіної.

Небагато сучасників знайомі з педагогічною спадщиною Григорія Ващенка, тому дослідження Діяни Степанової, яка стала переможцем конкурсу в номінації „Реферати", було присвячено виховній методиці відомого педагога-державника.

В роботі Надії Хавікової були розкриті ідеї соціяльно корисного служіння в дитячих громадських організаціях. Жваву дискусію викликала тема, яку розглянув Владислав Сисак – „Служіння як основа взаємин між чоловіком і жінкою: полікультурний підхід". Моральним проблемам сучасности присвятила свій вірш „ Рештки патріотизму" Еля Гармаш з Краматорська. Її робота стала кращою в номінації „Літературна творчість". Дню Соборности був присвячений есей „Мій Київ" гостя конкурсу Іллі Соф'янця.

В ході дискусій учасники обговорили багато тем, актуальних для молоді, зокрема питання українського книговидавництва й мови, проблеми сутности провідництва, служіння в контексті української історії.

Спонзорську та інформаційну підтримку конкурсу надали міські відділи у справах сім'ї, молоді та спорту, а також культури, бібліотека професійної спілки, авдіївські школи.

Тетяна Переверзєва

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

84. Перша книга царів, 21-22:
виноградник Навота і смерть Ахава

Ізраїльському цареві Ахавові сподобався виноградник Навота і він запропонував продати його під царський город, а взамін пообіцяв дати Навотові землю в іншому місці. Навот не погодився віддати землю своїх батьків. Засумував Ахав, а цариця Єзавель стала кепкувати з нього: „Я дам тобі той виноградник!" Вона звеліла схопити Навота, а двох наклепників вислала зі свідченням, що він нібито зневажав Бога. За це побили Навота камінням до смерти. Тоді пророк Ілля прийшов до царя у новонабутий виноградник і сказав йому, що за таке зло він помре і пси лизатимуть кров його, так як лизали кров Навота. Помре і цариця. І знову почалася війна між Ізраїлем і Арамом. В бою стріла арамеїв вразила Ахава, і він помер від втрати крові. Коли обмивали його колісницю у ставку, то пси лизали кров царя. Царем став його син Ахазія.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

ПОДОРОЖІ

Трускавець – перлина Прикарпаття

Петро Твардовський

Відвідуючи влітку 2007 року Україну, мені з дружиною довелося трохи побувати і в місті Трускавці, яке розташоване в одному з найчарівніших куточків Львівщини, у передгір’ї східніх Карпат. Трускавець – це місто-курорт у великому лісопарку, де багате на кисень і озон повітря, до цілющих вод якого прибувають відпочивальники з усієї України та з багатьох інших країн. Недаремно письменники і художники у багатьох літературних виданнях та художніх творах називають перлиною Прикарпаття цю долину під горами, де розташований Трускавець.

Історія Трускавця сягає в глибину віків. Архівні джерела і археологічні розкопки свідчать, що вже в III-VII ст. тут вирувало життя. А у Княжу добу вже споруджувалися городища, які обороняли трускавчан від ворожих нападів. Перша письмова згадка про Трускавець датується 1469-1471 роками. Із середини XVI ст. трускавчани, крім сільського господарства, займалися ще й виварюванням соли. Лише на початку XIX ст. була закрита остання трускавецька солеварня.

Що стосується джерел мінеральних вод, то про їхні лікувальні властивості мешканці знали з давніх давен. Їх вперше описав польський королівський лікар Войцех Очко в 1578 році. А в підручнику „Натуральна історія” Габрієля Жончинського, виданому в 1721 році, вказано, що в Трускавці добували нафту, а воду, яка її супроводжує, селяни пили для лікування багатьох недуг. Багатші приїжджали із своїми ваннами, нагрівали воду на сонці та брали купелі. Бідніші викопували в землі ями, наповнювали їх цією цілющою водою і так лікувалися. Лише на початку XIX ст. було відкрито цілий ряд цілющих джерел і зроблено їх хемічну аналізу. У 1827 році було збудовано перший стаціонарний дерев’яний невеличкий будиночок для приймання ванн, що мав вісім кабін, і чотири будиночки для помешкання відпочивальників. Тому цей рік вважається роком офіційного заснування бальнеологічного курорту. Відтоді популярність Трускавця почала зростати в усій Австрійській імперії.

У 1836 році вперше хемічну аналізу мінеральної води „Нафтуся” зробив львівський вчений, аптекар і хімік Теодор Торосевич. Він вперше звернув увагу на нафту, яка міститься у воді, і вважав її істотною складовою частиною курорту. З того часу курорт продовжував швидко зростати. Якщо в 1837 році сюди приїжджало на лікування 70-90 осіб, то вже в 1895 році їх кількість зросла до 2 тис. осіб. У 1909 році була збудована залізниця, яка сполучала Трускавець з містами Львів, Краків, Варшава, Познань. Трускавець стає европейським курортом. Крім давно відомої “Нафтусі”, тут ще відкрито джерела мінеральних вод „Марія”, „Броніслава”, „Юзя” та інші. Трускавецькі мінеральні води за своїми лікувальними властивостями не поступалися водам відомих курортів Европи. Тому й зросла кількість курортників від 5 тис. у 1913 році до 17 тис. в 1933 році. У 30-их роках тут приймали таких поважних гостей, як президенти Туреччини і Естонії, Посол США.

Будівництво нового храму в Трускавці.

Памятник героям національно-визвольної боротьби Василеві Біласові і Дмитрові Данилишинові, страченим 23 грудня 1932 року.

Після вересня 1939 року в Західній Україні окупаційна московсько-комуністична влада всі санаторії, пансіонати, водолікарні і ресторани Трускавця націоналізувала. У 1945 році відомий в Европі трускавецький курорт більшовицька влада перетворила на колгосп, та ще й назвала, немовби у насмішку, іменем Тараса Шевченка. Лише в 1952 році Трускавець вийшов з районного підпорядкування і згодом став всесоюзним курортом. Він інтенсивно продовжував розбудовуватися, бо на його цілющі води стали приїздити сотні тисяч людей. Про це свідчать такі дані: у 1950 році в Трускавці лікувалося 54 тис. курортників, а через 10 років їх було вже більше 200 тис., у 1990-их роках сюди щорічно вже прибувало понад 350 тис. У цей період було побудовано ряд санаторіїв, а серед них особливо відомий „Кришталевий палац”.

З відновленням Української держави Трускавець продовжує розбудовувати курортну інфраструктуру. Насамперед слід відзначити працю міжнародної клініки лікування різних форм дитячих церебральних паралічів, яка щороку приймає понад 200 пацієнтів з різних країн світу. Встановлені прапори на щоглах засвідчують, що тут вже проходили курс лікування діти з 22 країн світу, в тому числі із США.

Сьогодні у Трускавці діє 20 санаторіїв, 21 пансіонат і готелі загалом на 14 тис. місць. Курорт має два бювети мінеральних вод, дві курортні поліклініки, дві бальнеозокеритолікарні, працює ряд науково-дослідних установ та лябораторій. Тут успішно лікують хронічні патології печінки, жовчних шляхів, нирок, гепатити, холецистити, гастрити, коліти, простатити, виразки шлунку, діябети, порушення обмінних процесів в організмі та інші.

Отже, Трускавець став одним з найбільших центрів індустрії здоров’я. Тепер курорт щорічно приймає на лікування до 400 тис. осіб. Трускавець – це затишна та екологічно чиста зона. На його території зосереджені великі запаси підземних мінеральних вод та покладів „гірського воску” – озокериту. Оздоровчий сезон на курорті – цілий рік. М’який, помірно вологий клімат без різких перепадів температури з теплою зимою, теплим вологим літом і сухою осінню доповнює оздоровлювальний ефект лікувальних складових курорту – природної води „Нафтусі” та озокериту. Всі, хто їде в Трускавець – їдуть пити „Нафтусю”. Саме через наявність мінеральних багатств у Трускавці Іван Франко у повісті „Лель і Полель” назвав це місто „золотодайною Колхідою на благословенному Підгір’ю”.

Санаторій „Перлина Прикарпаття“.

СПОРТ

Молоді київські гокеїсти гостювали в Канаді

ТОРОНТО. – 23 грудня на турнір „International Holiday Classic", який влаштував гокейний клюб „Toronto Marlboros", приїхала команда гокеїстів з Києва „Сокіл-92" (головний тренер команди Микола Майко).

Українська громада околиць Торонто – родини Біндасів, Борщів, Воркунів, Деманових, Назаровичів, Сконцеїв, Радів, Турчинів, Фірчуків та Фрунчаків прийняли молодих хлопців до себе. Гравці команди жили у них, харчувалися з ними та приєднувалися до канадського родинного життя під час різдвяних вакацій.

Поза межами турніру організатори поїздки Богдан та Маруся Раді склали насичену програму, щоб ознайомити гостей з містом. Автобусом подорожували до Ніяґарського водоспаду, побачили виставку світел та фаєрверки.

Приємною була зустріч з зіркою канадського гокею, колишнім киянином, вихованцем школи „Сокіл" Олексієм Понікаровським. Команда „Сокіл-92" мала нагоду подивитися на професійне тренування „Toronto Maple Leafs" та оглянути осередок гокею „Air Canada Centre".

Київська команда „Сокіл" взяла участь в турнірі „Holiday Classic Tournament 2007", граючи у восьмій групі. Вислід її виступу:

„Toronto Red Wings" – „Сокіл"	3:1
„Whitby Wildcats" – „Сокіл"	4:0
„Eaglebrook School" – „Сокіл"	4:2
„Halton Hurricanes" – „Сокіл"	7:1

Український спортивний клуб „Карпати" та Українське народне об'єднання влаштували бенкет для учасників та спонзорів, на якому роздали команді пам'яткові медалі, а спонзорам вручили плякети подяки.

Українська громада численно прийшла, щоб підтримати хлопців під час турніру. Голосно лунали вигуки: „Сокіл! Сокіл!".

Спеціялізована дитячо-юнацька школа олімпійського резерву „Сокіл" була створена в жовтні 1982 року. Кабінет міністрів України 3 жовтня 2007 року затвердив державну цільову програму „Гокей України", метою якої є охоплення гокеєм різних груп населення у 2008-2012 роках для формування здорового способу життя і розвитку гокею.

В Києві команда „Сокіл-92" отримала підтримку від спонзора – авіокомпанії „Аеросвіт", яка забезпечила переліт до Канади. В Канаді підтримали команду Українська Кредитова Спілка, Світовий Конгрес Українців, „Caravan Logistics", „AA Floors and More", „Tanchak Auto Services" та „Treble Clef Recording Studio".

Боб Рад

Зірка гокею Олексій Понікаровський (в центрі) зустрічає гостей з України.

Віталій Тихониров у грі проти команди „Toronto Red Wings".

Відбувся зимовий турнір з копаного м'яча

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – 10 лютого в спортовій залі Українського американського культурного центру Ню-Джерзі відбувся другий зимовий турнір з копаного м'яча Товариства „Чорноморська Січ", в якому взяло участь вісім дружин з чотирьох українських спортових осередків: УСО „Тризуб", Філядельфія; УСК „Леви", Стемфорд, Конектикат; УСК – Ню-Йорк і СК СУМ „Крилаті", Йонкерс, Ню-Йорк. УСК – Ню-Йорк мав дві дружини, господар турніру „Чорноморська Січ" – три дружини.

Згідно з вислідами кругових змагань, дружини у своїх групах зайняли такі місця:

команди	точки
Перша група	
1. „Чорноморська Січ" (жовті)	– 6:3
2. СК СУМ „Крилаті", Йонкерс	– 6:3
3. УСО „Тризуб", Філядельфія	– 5:4
4. УСК – I Ню-Йорк	– 0:9
Друга група	
1. УСК „Леви", Стемфорд	– 6:3
2. „Чорноморська Січ" (сині)	– 6:3
3. УСК – II Ню-Йорк	– 3:6
4. „Чорноморська Січ"	– 0:9

На початку ігри пройшли круговою системою в двох рівнорядних групах, після чого відбулися півфінальні й фінальні змагання за Трофей чемпіона турніру.

В півфінальних іграх переможці груп перемогли суперників, що зайняли другі місця в групах: „Чорноморська Січ" (жовті) – „Чорноморська Січ" (сині) – 4:2; УСК „Леви", Стемфорд – СК СУМ „Крилаті, Йонкерс – 9:2

У фінальній зустрічі минулорічні чемпіоні подолали „Чорноморську Січ" (жовтих) з високим вислідом – 6:2 і, таким чином, здобули Трофей чемпіона турніру.

Ігри турніру проходили завзято, в швидкому темпі та на належному спортовому рівні, чим привернули увагу значної кількости глядачів. Тішив ентузіязмом молодих футболістів, що виступали в складах кількох дружин.

У проведенні турніру взяли участь Гриць Сергіїв, граючий тренер дружини і другий заступник голови товариства „Чорноморська Січ", Ярослав Твардовський – ветеран та член управи Товариства і провідник першої дружини Микола Гординський.

Склади дружин, що здобули трофеї за три чолові місця турніру:

УСК „Леви", Стемфорд: Д. Дудник, В. Таран, Я. Когут, В. Демченко, А. Лаврі, І. Сеник, І. Бразилер, Т. Будзінський, С. Ройко, Р. Гриньків.

„Чорноморська Січ" (жовті): М. Зелик, А. Панас, Г. Сергіїв, С. Колодій, П. Касіяненко, М. Левицький, Д. Терещук.

СК СУМ „Крилаті", Йонкерс: Б. Протас, С. Духняк, І. Копитчак, М. Вихновський, В. Брик, В. Варлипюк, І. Кіселихник, В. Чикчун, З. Павлищук.

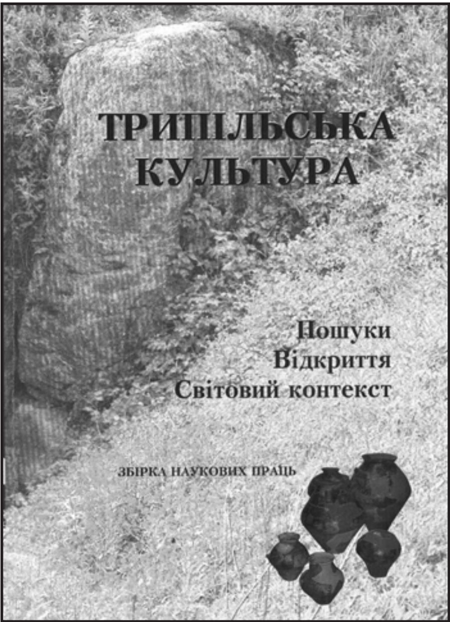
Омелян Твардовський

Збірник „Трипільська культура"

Завдяки заходам Фундації ім. Олега Ольжича та Центру Пам'яткознавства Національної Академії Наук (НАН) України в кінці минулого року появилася в Києві збірка наукових праць „Трипільська культура – пошуки, відкриття, світовий контекст". Упорядниками збірки є кандидати історичних наук Михайло Відейко та Сергій Кот.

Збірка присвячена 100-річчю до дня народження Олега Ольжича, видатного вченого, поета та політичного діяча, який відомий завдяки поважному внескові в розвиток української археології, зокрема у дослідження трипільської культури, яку він називав „українською культурою мальованої кераміки".

Зміст видання охоплює вступне слово С. Кота, присвячене науковій спадщині О. Ольжича, та 17 праць науковців з України, Росії, США, Литви та Італії. В них обговорюються цивілізація й культура населення часів від VI до III тисячоліття до н. е., яке заселяло південно-західню Україну та прилеглі території нижнього Дунаю.

Видання позначене новітніми підходами до досліджень трипільської цивілізації і вже привернуло увагу науковців. Використовуючи магнетометричні дослідження та радіовуглецеве датування у вивченні трипільської культури, аналізуючи археологічні знахідки та аерофотографування, науковці змогли відтворити конструкцію житлових структур, часто двоповерхових будівель, пляни великих селищ-протоміст, площею від 100 до 300 гектарів, у плянуванні яких з'являються вулиці, площі з центральними будівлями – святилищами поселень. Знайдені вироби з рогу і кістки, керамічна посуда та її розпис представлені в книзі доступними описами, таблицями та численними ілюстраціями.

Збірка включає 12 наукових праць українською, три – російською та дві – англійською мовами. Книга є журнального розміру в м'якій управі, має 168 сторінок. Появу видання фінансувала Дослідна фундація ім. О. Ольжича в США. Ціна збірника разом з пересилкою 15 дол. Його можна замовити, звертаючись до: Olzhych Research Foundation, 1229 Spring Ave., Wynantskill, NY 12198.

Михайло Герець,
Ратерфорд, Ню- Джерзі

Ділимося сумною вісткою, що 16 лютого 2008 р. відійшла у вічність на 83-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

ОЛЬГА САМОКІШИН

нар. 6 червня 1924 р. в селі Блестинівка, Україна.

ПАНАХИДА була відправлена в середу, 20 лютого в Senko Funeral Home, Hempstead, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 21 лютого в Українській католицькій церкві св. Володимира в Hempstead, NY, відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

сини – ЯРОСЛАВ з дружиною ДЖОЙС
– МИХАЙЛО з дружиною МАРЛІН
внуки – ХРИСТИНА, КАРОЛИНА, КАТЕРИНА, АДАМ і МЕЛІСА
правнуки – КЕЙТЛИН і ТАЙЛЕР
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Її Пам'ять!

Замість квітів можна складати пожертви на Ukrainian American Veterans National Monuments, P. O. Box 5058, Somerset, NJ 08875-5058.

Ділимося сумною вісткою, що 12 лютого 2008 р., проживши 83 роки, відійшов у вічність у Беркелей Тавншип, Н. Дж.

СВ. П.

ВАСИЛЬ ЧЕХ

нар. в Україні.

Довголітній мешканець м. Ірвінґтону, а протягом останніх 21 років проживав у Томс Рівер, Н.Дж. Працював як оператор машин у Hatfield Wire and Cable Company в Гілсайд, Н. Дж. впродовж 25 років. У 1986 р. перейшов на пенсію.

Був членом довір'я при УКЦеркві св. Стефана в Томс Рівер та членом УНС.

Залишив у смутку:

дружину – ДАРІЮ з дому СТАСЮК
дітей – СЛАВКА
– БОГДАНА
– КАТЕРИНУ КОПАНАЙКО
– ГЕЛЕНУ КУЛЕСУ

Похорон відбувся в п'ятницю, 15 лютого з похоронного заведення Quinn-Hopping Funeral Home до Української католицької церкви св. Стефана в Томс Рівер, а відтак на цвинтар St. Joseph Cemetery в Томс Рівер.

Вічна Йому Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що дня 10 січня 2008 р. відійшла у вічність заосмотрена Найсвятішими Тайнами наша незабутня і найдорожча МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

СВ. П.

МАРІЯ БАНАХ ЧОРНЕНЬКА

нар. 23 грудня 1914 р. у Львові, Винники, Західня Україна. Колишня учителька в Західній Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці у Фініксі, Арізона.

Залишилися в глибокому смутку:

дочка – ОКСАНА ПІРС з родиною
син – ОЛЕГ ЧОРНЕНЬКИЙ з родиною
зять – РОНАЛД МАЄР з родиною
сестра – ІРИНА ТВЕРДОХЛІБ з родиною
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Її Пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 13 лютого 2008 р. відійшла у вічність на 83-му році життя, наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ і СЕСТРА

СВ. П.

МАРІЯ СЛОБОДЯНЮК-ГУРИН

ПАНАХИДА буде відправлена в суботу, 23 лютого 2008 р. в похоронному заведенні Hagan-Chamberlain, Bound Brook, NJ.

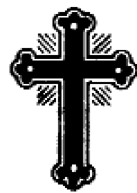
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ також відбудуться в суботу, 23 лютого о год. 12 по пол. в Українській православній церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишені:

діти – ОЛЕГ з дружиною ДАНОЮ
– НАТАЛЯ з мужем ДЖІМОМ
– МАР'ЯНА з мужем ДЖІМОМ
внуки – МИХАЙЛО, СТЕФАН, АНДРІЙ
– ХРИСТИНА, МАРІЯ
– ЯРЧИК, ЛЕСЯ і КИРИЛО
сестра – д-р ВІРА СЛОБОДЯНЮК ТРІҐОС з донькою ЛЮДМИЛОЮ і родиною
та ближча і дальша родина.

Вічна Їй Пам'ять!

Замість квітів можна складати пожертви на Українську православну церкву св. Володимира в Ню-Йорку, 160 West 82 Street, New York, NY 10024.

Ділимося сумною вісткою, що 27 січня 2008 р., проживши 100 років, відійшла у вічність

СВ. П.

АНАСТАЗІЯ (НЕТТІ) БЕМКО ЛАНДВЕГР

нар. у Ню-Йорку, донька покійних Стефана Бемка і Теклі Ратушної із Тернополя, сестра покійних Юлії Бемко Кацин та відомого українського віолончеліста Григорія Бемка.

Анастазія одружилася із Гербертом В. Ландвегром у 1927 р. Проживали у м. Бабилон, Лонґ Айленд понад 40 років, опісля у Томс Рівер, Н. Дж., а від 1991 р. у Falls Church, VA. Свої останні роки проживала у Culpeper Gargens Assisted Living Facility, Arlington, VA.

Анастазія була талановитою піяністкою та довгі роки вчила гри на фортепіяні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 24 лютого 2008 р. в John Calvin Presbyterian Church, Falls Church, VA.

Залишилися в смутку:

донька – МАРТА ЕЛІОТ
син – РИЧАРД ЛАНДВЕГР
шестеро внуків та семеро правнуків.

Вічна Її Пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо родину, друзів і знайомих, що 18 лютого 2008 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

СОФІЯ КУЗИК
з дому СЕХ

нар. в селі Липиці, Львівська обл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 21 лютого 2008 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишені у глибокому смутку:

дочка – ЄВА з чоловіком ТОМОЮ РАЧИНСЬКИМ
син – БОГДАН
внуки – МИХАЙЛО,
КАТЕРИНА з чоловіком ДАНИЛОМ,
ТАМАРА і ПАВЛО
сестра – ТЕКЛЯ в Украї̈н
та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Европі.

Вічна Її Пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в неділю, 17 лютого 2008 р. відійшов від нас у вічність на 94-му році життя наш дорогий ТАТО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ВОЛОДИМИР РОМАНІВ

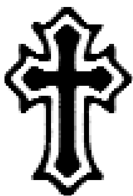
ВІДВІДИНИ і ПАНАХИДА Покійного відбудуться в п'ятницю, 22 лютого 2008 р. від години 9-ої до 10:30 ранку в похоронному заведенні Wetzel & Son Funeral Home у Rockledge, PA.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в Українській католицькій церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії у Melrose Park, PA о год. 11 ранку, а відтак на цвинтарі св. Марії у Fox Chase, PA.

Залишені в жалю:

доньки – ХРИСТЯ з чоловіком д-ром ЮРІЄМ ДЕМИДОВИЧЕМ
– ГАЛЯ з чоловіком АДРІЯНОМ КЛОСОМ
внуки – АНДРІЙ, ЛЕСЯ, СТЕФАН та ІВАН
шваґрова – СЛАВОМИРА з чоловіком МИРОНОМ БІЛАСОМ

Вічна Йому Пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в понеділок, 11 лютого 2008 р. відійшла у Божу вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ і КУЗИНКА

СВ. П.

НАТАЛІЯ ГЛИНСЬКА-САВИЦЬКА

з дому ЦУРКОВСЬКА

уроджена 28 січня 1907 р. у Клебанівці, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 15 лютого 2008 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на цвинтарі Голлівуд в Юніон, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:

син – БОРИС ГЛИНСЬКИЙ з дружиною УЛЯНОЮ
внуки – СТЕФАН ГЛИНСЬКИЙ з дружиною ЛІЗОЮ і дітьми АННОЮ і ДАНИЛОМ
– ОКСАНА (ДОНЯ) з мужем ТАРАСОМ КОЛЬЦЬОМ і донькою МЕЛЯНІЄЮ
кузинка – ОКСАНА з мужем МИХАЙЛОМ ТАРАПАЦЬКИМ

Замість квітів родина просить складати пожертви на:
St. John's Ukrainian Catholic Church
719 Sandford Ave., Newark, NJ 07106.

Ділимося сумною вісткою що 28 січня, 2008р. відійшов у вічність, найдорощий муж, батько, дідо і брат

бл.п. Михайло Перекліта

народився 15-ого червня, 1924р. в селі Жалибори недалеко міста Галича, Україна.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина - Ірина

сини - Андрій з дружиною Ксенею Козак і дітьми Аркадією, Антоном та Кирилом
Дмитро з дружиною Керен Мак і сином Данилом
Олекса з дружиною Сачіко і дітьми Рюґеном та Айлу

сестри - Софія та Маруся

брат - Богдан

небіж - Михайло Ґой з дружиною Людою і дітьми Олегом та Іриною

Ближча та дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Йому Пам'ять

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що у вівторок, 19 лютого 2008 р. відійшов у вічність наш дорогий ТАТО, ДІДО, БРАТ і ВУЙКО

СВ. П.

інж. Роман Галібей

Відвідини відбудуться в четвер, 21 лютого 2008 р., від год. 7 до 9 веч.
Парастас відбудеться в четвер, 21 лютого 2008 р., о год. 8:15 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.
Похоронні Відправи відбудуться в п'ятницю, 22 лютого 2008 р., о год. 10 ранку в церкві св. Івана Хрестителя у Випані, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:

Син	**Богдан з дружиною Роксоляною**
Донька	**Зірка з мужем Ґері**
Внуки	**Тиміш, Оля, Лев і**
	Мирослава з мужем Христофором Путтоком
	Данило, Петрусь, Микола і Тимотей
Брат	**Нестор у Красноярському**
Племінники	**Любомир Романків**
	Евген Котик
	Юрій Кух з родиною

Ближча і дальша родина в Америці, Канаді, і в Україні.

Замість квітів родина просить складати пожертви на:

Будівельний фонд церкви св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж.
60 North Jefferson Road, Whippany, NJ 07981.

З глибоким смутком повідомляємо родину, друзів і знайомих, що по довгій і важкій недузі, дня 5 грудня 2007 р., відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ і КУЗИН

СВ. П.

ЄВГЕН РОМАН ШКІЛЬНИК

нар. 16 листопада 1924 р. в Дорожові – Галичина.

Колишній підстаршина Дивізії „Галичина, учасник бою Дивізії під Бродами, член управи Станиці.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 11 грудня 2007 р. в церкві Благовіщення П. Д. Марії в Мельровз Парку. Похований на цвинтарі св. Марії у Факс-Чейсі, Па.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ГАЛЯ
доня – РОМА з мужем ВАСИЛЕМ ЮР
син – ЄВГЕН з дружиною ЛЕСЕЮ
внуки – ТАМАРА, ОЛЕСЬ, ПАВЛО, АРІЯННА
сестра – ВАСИЛИНА в Польщі
кузини та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі і Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

Замість квітів, пожертви зложені на потреби Українських інвалідів.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

• РІЗНЕ •

Куплю ***картини*** *старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

Щоб розмістити рекляму у „Свободі"телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ ТА США, СТРАХІВАННЯ

Для вашої зручності все можна залагодити за телефонами:

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 **(416)-761-9105**

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Переписуємо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"